

**Bruxelles, 23 iunie 2026
(OR. en)**

10740/26

**Dosar interinstituțional:
2025/0400 (COD)**

**ENER 412
CLIMA 340
CONSOM 206
TRANS 433
AGRI 516
IND 427
ENV 769
COMPET 791
FORETS 98
CODEC 1233
IA 171**

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. ant.:	10341/26
Nr. doc. Csie:	16775/25
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivelor (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 și (UE) 2024/1788 în ceea ce privește accelerarea procedurii de autorizare - Abordare generală

I. INTRODUCERE

1. La 10 decembrie 2025, Comisia a prezentat o propunere de revizuire a Regulamentului privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene¹ (Regulamentul TEN-E) și o propunere de directivă de modificare în ceea ce privește accelerarea procedurilor de acordare a autorizațiilor² (Directiva privind autorizațiile). Cele două propuneri fac parte din pachetul privind rețelele europene, fiind însoțite de o comunicare a Comisiei și de două documente de orientare.
2. Propunerea de directivă privind autorizarea urmărește să accelereze procesul de autorizare a proiectelor de infrastructură energetică, modificând în mod țintit trei directive: Directiva privind energia din surse regenerabile, Directiva privind piața internă de energie electrică și Directiva privind piețele interne în sectorul gazelor.

II. SITUAȚIA ACTUALĂ

3. La 11 decembrie 2025, Comisia a prezentat propunerea de directivă privind autorizarea în cadrul Grupului de lucru pentru energie.
4. La 15 decembrie 2025, în cadrul reuniunii Consiliului TTE (Energie), miniștrii au desfășurat o dezbateră de orientare cu privire la pachetul privind rețelele europene, pe baza unui document de informare (15896/25).
5. La 13 ianuarie 2026, în cadrul Grupului de lucru pentru energie, Comisia a prezentat evaluarea de impact care însoțește pachetul privind rețelele europene și, în cadrul aceleiași reuniuni, grupul de lucru a început examinarea propunerilor articol cu articol.
6. La 16 martie 2026, în cadrul reuniunii Consiliului TTE (Energie), miniștrii au desfășurat o a doua dezbateră de orientare referitoare la pachetul privind rețelele europene, pe baza unui document de informare (6281/26).

¹ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene, de modificare a Regulamentelor (UE) 2019/942, (UE) 2019/943 și (UE) 2024/1789 și de abrogare a Regulamentului (UE) 2022/869 (16772/25 + ADD1 + ADD2).

² Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 și (UE) 2024/1788 în ceea ce privește accelerarea procedurilor de acordare a autorizațiilor (16775).

7. În concluziile sale din 19 martie 2026, Consiliul European a invitat „colegiuitorii să convină în 2026 asupra unui pachet ambițios privind rețelele pentru a construi rapid infrastructura necesară, a asigura protecția și reziliența acestora și a extinde interconexiunile la nivel național și transeuropean, inclusiv prin raționalizarea și accelerarea procedurilor de autorizare, contribuind astfel la o piață a energiei integrată și mai solidă, definind totodată o abordare flexibilă în ceea ce privește veniturile din congestii interne generate de zonele de ofertare interne care să țină seama de circumstanțele naționale”. Pachetul privind rețeaua europeană este, de asemenea, enumerat printre rezultatele prioritare din Foaia de parcurs „O Europă, o piață” a Parlamentului European, a Consiliului Uniunii Europene și a Comisiei Europene.
8. La 20 mai 2026, Comitetul Reprezentanților Permanenți a oferit orientări pentru continuarea lucrărilor cu privire la pachetul privind rețelele, pe baza unui document de dezbatere (8469/26), cu accent principal pe scenariul central, veniturile din congestii, securitatea și reziliența infrastructurii energetice transfrontaliere, aprobarea tacită și amenajarea teritoriului.
9. La 17 iunie 2026, Comitetul Reprezentanților Permanenți a examinat textul proiectului de abordare generală. Din discuții a reieșit că textul de compromis al președinției se bucură de un sprijin larg. Doar câteva delegații au formulat preocupări cu privire la anumite puncte din text.
10. Pe baza dezbaterilor de orientare sus-menționate din cadrul Consiliului, a observațiilor primite din partea statelor membre în cursul examinării propunerii legislative în cadrul Grupului de lucru pentru energie, a orientărilor Consiliului European din 19 martie 2026 și a rezultatului discuțiilor din cadrul Comitetului Reprezentanților Permanenți, președinția a prezentat până în prezent șapte versiuni revizuite ale propunerii de directivă privind autorizarea.
11. Prin urmare, cel mai recent text de compromis al președinției pentru Directiva privind autorizarea (REV 7) figurează în documentul ST 10740/26. Textul nou este marcat cu **caractere aldine**, iar textul eliminat este marcat cu [...].

III. EXAMINAREA DE CĂTRE ALTE INSTITUȚII

12. În cadrul Parlamentului European, Comisia pentru industrie, cercetare și energie (ITRE) este responsabilă pentru acest dosar. Raportorul numit pentru Directiva privind autorizarea este deputatul în Parlamentul European Niels Fuglsang (S&D, DK). Se preconizează că Parlamentul European își va adopta poziția cu privire la Directiva privind autorizarea în iulie 2026.
13. Comitetul Regiunilor a adoptat un aviz referitor la pachetul privind rețeaua europeană la 5 martie 2026³. Comitetul Economic și Social European a adoptat un aviz referitor la pachetul privind rețeaua europeană la 18 martie 2026⁴.

IV. PRINCIPALELE ELEMENTE ALE PROPUNERII DE COMPROMIS A PREȘEDINTIEI

Articolul 1: modificări aduse unor articole specifice ale Directivei privind energia din surse regenerabile:

14. La articolul 15c privind amenajarea teritoriului, statelor membre li s-a acordat o anumită flexibilitate cu privire la locul în care decid să instaleze proiecte în domeniul energiei din surse regenerabile. La considerentul 4 a fost adăugată o definiție a „zonelor mari” în care statele membre nu ar trebui să excludă dezvoltarea energiei din surse regenerabile. Aceasta vizează un teritoriu pentru care excluderea proiectelor privind energia din surse regenerabile ar pune în pericol realizarea contribuției naționale a statului membru la energia din surse regenerabile, astfel cum a fost stabilită în planul național integrat privind energia și clima al respectivului stat membru. De asemenea, s-a clarificat faptul că acest articol nu aduce atingere considerațiilor legate de apărare. La acest articol, termenul pentru aplicarea zonelor pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile a fost prelungit până la 31 decembrie 2027.
15. La articolul 15d, s-a acordat mai multă flexibilitate în ceea ce privește tehnologia, amplasarea sau dimensiunea proiectului în ceea ce privește distribuirea beneficiilor proiectelor privind energia din surse regenerabile către cetățenii și comunitățile locale.

³ SN 9866/2/26

⁴ SN 9868/2/26

16. Tot la articolul 15d, crearea unui facilitator independent pentru promovarea dialogului dintre dezvoltatorul proiectelor și publicul larg cu privire la proiectele privind energia din surse regenerabile a devenit voluntară. S-a clarificat faptul că facilitatorul este o parte terță independentă, care poate fi o autoritate publică, și nu are niciun interes financiar legat de dezvoltatorul proiectului.
17. La articolul 16, crearea unui portal digital pentru toate etapele procedurii de autorizare a devenit, de asemenea, voluntară. Dispozițiile permit portaluri conectate în locul unui portal unic. Considerentele 7 și 33 au fost adaptate în consecință.
18. La articolul 16b, a fost reintrodusă dispoziția privind măsurile de atenuare în ceea ce privește protecția speciilor.
19. Tot la articolul 16b, dispozițiile privind aprobarea tacită au căpătat caracter voluntar. Statele membre au în continuare libertatea de a aplica aprobarea tacită în cazul deciziilor finale și de mediu, dacă doresc acest lucru. Considerentele 8 și 21 au fost adaptate în consecință.
20. La articolul 16c, au fost clarificate dispozițiile privind retehnologizarea energiei eoliene. Derogările legate de acestea au fost extinse pentru a cuprinde considerente de securitate națională și modificări ale amenajării teritoriului. S-a acordat mai multă flexibilitate în ceea ce privește dispozițiile referitoare la amenajarea teritoriului și respectarea competențelor constituționale.
21. La articolul 16d, au fost adăugate limitări pentru a proteja interesele de securitate în ceea ce privește instalarea de echipamente de energie solară și stocarea energiei în același amplasament. S-a adăugat că anumite domenii pot fi excluse din aplicarea dispozițiilor de la acest articol din motive de apărare și securitate. În plus, dispozițiile care elimină obstacolele din calea sistemelor solare de mici dimensiuni cu conectare la priză au fost modificate pentru a include măsuri de asigurare a siguranței și a stabilității rețelei. Considerentul 10a și definiția (articolul 10a) privind energia solară de mici dimensiuni cu conectare la priză au fost, de asemenea, clarificate.
22. La articolul 16f, s-a explicat că statele membre pot aplica prezumția de interes public superior pentru proiectele privind energia din surse regenerabile în cazul procedurilor de amenajare a teritoriului. Interesele naționale de apărare și securitate au fost adăugate la derogările de la prezumția de interes public superior.

23. La articolul 16g, măsurile compensatorii includ în prezent compensații monetare, în cazul în care acest lucru este permis în temeiul dreptului intern.
24. La articolul 16h, termenele pentru procedurile de autorizare pentru stocarea autonomă a energiei au fost prelungite cu până la 6 luni. În ceea ce privește stocarea energiei hidroelectrice prin pompare, acest termen poate fi prelungit în continuare în cazuri justificate în mod corespunzător.
25. La articolul 16i, termenul pentru confirmarea cererilor pentru stațiile de reîncărcare a fost prelungit la 45 de zile. Termenul pentru acordarea autorizațiilor pentru stațiile de reîncărcare nu depășește șase luni, dar poate fi prelungit cu o perioadă suplimentară de șase luni în cazuri justificate în mod corespunzător.
26. La articolul 16j, s-a prevăzut ca statele membre să se asigure că hibridizarea unei centrale producătoare de energie din surse regenerabile rămâne posibilă după o modificare a statutului terenului pe care este amplasată, fiind totodată respectate competențele constituționale. Considerentul 14 litera (b) oferă mai multe detalii și flexibilitate în ceea ce privește hibridizarea.
27. La articolul 17, termenul pentru racordarea la rețea a fost prelungit la șase luni, iar cuvântul „autorizație” a fost eliminat, deoarece nu se aplică neapărat racordărilor la rețea.

Articolul 2: modificări aduse unor articole specifice ale Directivei privind piața internă de energie electrică:

28. La articolul 8, modificările privind aprobarea tacită [articolul 8 alineatul (3) litera (b)] și portalul digital [articolul 8 alineatul (4)] au fost aliniate la modificările efectuate în articolul 1 din propunere.
29. La articolul 8 alineatul (3) litera (b), posibilitatea de a prelungi termenul pentru procedurile de autorizare a infrastructurii sistemului de transport și de distribuție a fost modificată de la 18 la 30 luni. S-a explicat totodată că autorizarea infrastructurii sistemului de transport sau de distribuție este considerată esențială pentru integrarea resurselor regenerabile de energie, precum și pentru atingerea obiectivelor în materie de climă și de energie și a obiectivului privind neutralitatea climatică.

30. La articolul 8 alineatul (8), s-a precizat în mod explicit că planificarea, construcția și exploatarea infrastructurii sistemului de transport și distribuție sunt considerate a fi de interes public, cu excepția protejării patrimoniului cultural.
31. La același articol, au fost introduse noi alineate (12a), (12b) și (13c) pentru a excepta infrastructura sistemului de transport sau de distribuție de la dispozițiile Directivei-cadru privind apa, ale Directivei privind monitorizarea solului și ale Directivei-cadru „Strategia pentru mediul marin”.
32. La articolul 8a, a fost introdusă o derogare pentru sistemele de distribuție închise mici, astfel încât acestea să fie considerate operatori de sisteme de distribuție.
33. La articolul 40a, planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani a fost adăugat ca cerință care trebuie prezentată autorității de reglementare sau unei alte autorități, în cazul în care un stat membru a desemnat o altă autoritate competentă în acest scop. În plus, pentru a lua decizii în cunoștință de cauză, pot fi luate în considerare analizele de sensibilitate și scenariile sau sensibilități suplimentare.

Articolul 3: modificări aduse unor articole specifice ale Directivei privind piețele interne în sectorul gazelor:

34. La articolul 8, au fost aduse modificări pentru a alinia dispozițiile privind aprobarea tacită [articolul 8 alineatul (5c)] și portalul digital [articolul 8 alineatul (16)] cu alte părți ale propunerii.
35. La articolul 8 alineatul (6a), a fost introdusă o dispoziție pentru a scuti planificarea, construirea și exploatarea sistemelor de transport și distribuție a hidrogenului de cerința evaluării emisiilor de azot.

V. CONCLUZIE

36. Consiliul este invitat să ajungă la o abordare generală pe baza textului care figurează în anexa la prezenta notă.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivelor (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 și (UE) 2024/1788 în ceea ce
privește accelerarea procedurilor de autorizare**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul
(1) și articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

întrucât:

- (1) Procedurile lente și complicate de autorizare, inclusiv pentru racordările la rețea, reprezintă unul dintre principalii factori care întârzie dezvoltarea proiectelor energetice. Realizarea integrală a unei rețele de transport al energiei electrice durează aproximativ 10 ani, mai mult de jumătate din timpul necesar fiind alocat autorizării. În mod similar, autorizarea proiectelor privind energia din surse regenerabile poate dura până la nouă ani, în funcție de statul membru și de tehnologia implicată. Instalațiile de stocare pot necesita între un an și șapte ani, în funcție de tehnologie. Procedurile de autorizare pentru construirea stațiilor de reîncărcare de-a lungul autostrăzilor și în depouri sau pentru transformarea acestora pot dura până la doi ani în unele state membre. Lentoarea procesului de autorizare este cauzată, printre altele, de lipsa coerenței între sistemele administrative ale mai multor autorități, de insuficiența personalului la nivelul autorităților, de durata evaluărilor de mediu, de neacceptarea de către public, de digitalizarea precară și disponibilitatea limitată a datelor, precum și de probleme administrative și judiciare.

- (2) În ultimii ani, la nivelul Uniunii au fost introduse noi măsuri menite să accelereze procedurile de autorizare pentru proiectele privind energia din surse regenerabile și, într-o anumită măsură, pentru proiectele de infrastructură. În 2022 a fost adoptat Regulamentul (UE) 2022/2577 al Consiliului³ cu scopul de a accelera procedurile de autorizare pentru proiectele privind energia din surse regenerabile și proiectele de infrastructură conexe. Aplicarea sa parțială a fost prelungită prin Regulamentul (UE) 2024/223 al Consiliului⁴ până la 30 iunie 2025. În plus, Directiva (UE) 2023/2413 a Parlamentului European și a Consiliului⁵ a modificat Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului⁶ pentru a raționaliza procedurile administrative de autorizare a centralelor producătoare de energie din surse regenerabile prin introducerea unui cadru de autorizare cuprinzător, cu termene mai scurte și cu norme mai simple. Directiva modificată a inclus obligații de cartografiere, obligația de a desemna zone pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile în care se preconizează că proiectele vor avea un impact scăzut asupra mediului și, prin urmare, se pot aplica norme mai rapide și mai simple, precum și măsuri opționale de introducere a unor zone pretabile accelerării în cazul proiectelor de infrastructură, în care proiectele de infrastructură sunt exceptate de la o evaluare a impactului asupra mediului în anumite condiții, cum ar fi efectuarea unei evaluări strategice de mediu a zonei.

³ Regulamentul (UE) 2022/2577 al Consiliului din 22 decembrie 2022 de stabilire a unui cadru pentru accelerarea implementării energiei din surse regenerabile (JO L 335, 29.12.2022, p. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2577/oj>).

⁴ Regulamentul (UE) 2024/223 al Consiliului din 22 decembrie 2023 de modificare a Regulamentului (UE) 2022/2577 de stabilire a unui cadru pentru accelerarea implementării energiei din surse regenerabile (JO L, 2024/1343, [...]10.1.2024, ELI: [http://data.europa.eu/eli/reco/2024/223\[...\]/oj](http://data.europa.eu/eli/reco/2024/223[...]/oj)).

⁵ Directiva (UE) 2023/2413 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 octombrie 2023 de modificare a Directivei (UE) 2018/2001, a Regulamentului (UE) 2018/1999 și a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile și de abrogare a Directivei (UE) 2015/652 a Consiliului (JO L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>).

⁶ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).

- (3) Este nevoie de o mai mare simplificare și scurtare a procedurilor administrative de autorizare, într-un mod coordonat și armonizat, pentru a se asigura că Uniunea își atinge obiectivele ambițioase în materie de climă și de energie pentru 2030 și obiectivul privind neutralitatea climatică până în 2050. Directiva (UE) 2018/2001 nu a abordat probleme importante, care întârzie semnificativ procedurile de autorizare și integrarea surselor regenerabile de energie în sistem, cum ar fi procedurile lente de autorizare pentru rețele, pentru stocarea de sine stătătoare a energiei sau pentru stațiile de reîncărcare, neacceptarea de către public sau digitalizarea insuficientă a procedurilor. În plus, directiva respectivă include doar unele dintre măsurile prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/2577, dar nu conține o serie de măsuri importante incluse în acesta care au încetat să se aplice, cum ar fi extinderea priorității proiectelor privind energia din surse regenerabile dincolo de aspectele de mediu și raționalizarea respectării anumitor norme de mediu. În fine, sunt necesare câteva modificări specifice ale măsurilor existente în Directiva (UE) 2018/2001 pentru a asigura eficacitatea deplină a acestora.
- (4) Articolul 15c din Directiva (UE) 2018/2001 introduce obligația statelor membre de a desemna zone pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile pentru cel puțin o tehnologie de obținere a energiei din surse regenerabile. În vederea acestei desemnări, statele membre pot să excludă anumite zone de la a deveni zone pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile ca urmare a valorii lor de mediu ridicate și a sensibilităților acestora. Totuși, pentru a nu submina obiectivele desemnării de zone pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, statele membre nu ar trebui să identifice teritorii mari în care instalarea de proiecte privind energia din surse regenerabile să fie din start imposibilă din motive de mediu, inclusiv de protecție a peisajului, deoarece proiectele respective vor face obiectul unor evaluări de mediu specifice relevante, care vor permite identificarea impactului potențial asupra mediului și abordarea acestuia. **Un teritoriu ar trebui considerat mare atunci când excluderea proiectelor privind energia din surse regenerabile de pe un astfel de teritoriu pune în pericol realizarea contribuției naționale a statului membru la energia din surse regenerabile, stabilită în planul național integrat privind energia și clima al respectivului stat membru. Restricțiile rămân posibile în cazul în care un stat membru a desemnat suficiente zone pentru sursele regenerabile de energie în planurile de dezvoltare regională sau locală pentru a îndeplini obiectivele naționale sau regionale pentru un anumit tip de energie din surse regenerabile, în conformitate cu planul său național integrat privind energia și clima.**

- (5) Procesele neviabile de participare a publicului, care generează opoziție sub forma unor provocări administrative și judiciare, continuă să contribuie la durata lungă a implementării proiectelor energetice relevante. Dificultățile fac să apară etape suplimentare în afara calendarelor prevăzute pentru procedurile administrative de autorizare, ducând la întârzieri neprevăzute a căror durată variază în funcție de viteza judiciară a statului membru în cauză. Neacceptarea de către public este unul dintre principalele obstacole în calea procedurilor de autorizare pentru energia din surse regenerabile și, prin urmare, a pătrunderii pe piață. Asigurarea de către comunitățile locale a participării publicului la proiectele privind energia din surse regenerabile, în special la cele de mai mare amploare, poate spori acceptarea de către public. Prin urmare, statele membre ar trebui să adopte măsuri prin care **cel puțin** beneficiile proiectelor mari de energie din surse regenerabile să fie împărțite cu cetățenii și comunitățile locale **din proximitatea proiectelor respective** ca urmare a participării directe sau indirecte, fără a aduce atingere libertății de alegere a furnizorului în conformitate cu articolul 4 din Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului⁷. Aceste măsuri pot consta în măsuri de participare financiară directă sub diverse forme, cum ar fi: sisteme de proprietate comună, inclusiv prin cooperarea cu comunitățile de energie; scheme de finanțare participativă sau sisteme de autoconsum al energiei din surse regenerabile sau de partajare a energiei, sau în măsuri de participare financiară indirectă, cum ar fi: promovarea contractelor și a creării de locuri de muncă pentru comunitățile locale, inclusiv prin programe de formare; fonduri de beneficii comunitare; compensații financiare pentru comunitățile locale aflate în proximitatea proiectului, **venituri fiscale locale, cum ar fi veniturile din impozitul pe proprietate generate de proiect și primite de municipalitatea care îl găzduiește**, construirea și întreținerea de infrastructură publică în proximitatea proiectului; reduceri ale prețului energiei electrice sau sprijin pentru clienții vulnerabili și pentru persoanele afectate de sărăcie energetică. **Statele membre pot decide să aplice diferite măsuri prin care se distribuie beneficiile, în funcție de tehnologia, amplasarea și dimensiunea specifică a proiectului. Statele membre pot introduce sau menține sisteme prin care se distribuie beneficiile în ceea ce privește proiectele din domeniul energiei din surse regenerabile care nu fac obiectul obligației de a distribui beneficiile prevăzute în prezenta directivă.**

⁷ Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (JO L 158, 14.6.2019, p. 125, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>).

- (6) Rezistența locală, care adesea își are originea în lipsa transparenței, și implicarea insuficientă a comunității pot duce la întârzieri în procedurile de autorizare și la litigii ulterioare. Implicarea corespunzătoare a publicului dintr-o etapă timpurie este un factor clar de reușită a proiectelor privind energia din surse regenerabile, astfel cum se indică în Recomandarea (UE) 2024/1343 a Comisiei.⁸ Un facilitator [...] independent **sau o autoritate publică relevantă care exercită rolul de facilitator** poate accelera implementarea instalațiilor mari de energie din surse regenerabile, de peste 10 MW, prin promovarea consultărilor între dezvoltatorii de proiecte și comunitățile locale înaintea și în timpul procedurilor de autorizare, după caz, cu scopul de a promova dialogul și de a ajunge la un consens între părțile relevante pe parcursul întregului proces, precum și de a evita litigiile în justiție. [...]

⁸ Recomandarea (UE) 2024/1343 a Comisiei din 13 mai 2024 privind accelerarea procedurilor de autorizare pentru proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile și proiectele de infrastructură conexe (JO L, 2024/1343, 21.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2024/1343/oj>).

- (7) Lipsa de resurse a autorităților responsabile cu acordarea autorizațiilor, precum și nedigitalizarea procedurilor de autorizare și indisponibilitatea datelor reprezintă blocaje care încetinesc procedurile de autorizare. Digitalizarea și utilizarea corespunzătoare a funcțiilor inteligenței artificiale sunt instrumente esențiale pentru accelerarea procedurilor și pentru creșterea eficienței la nivelul tuturor părților implicate. Devine astfel posibilă o gestionare mai rapidă a cererilor de către autoritățile competente, iar inițiatorii proiectelor pot avea acces rapid chiar de la început la informații clare privind etapele procesului și cerințele, ceea ce asigură transparența și monitorizarea. Totuși, procedurile de autorizare nu reușesc să țină pasul cu digitalizarea, deoarece aceasta se realizează adesea neuniform între procedurile și etapele de autorizare de la nivelul diferitelor autorități competente, iar în majoritatea statelor membre nu există un proces digital unificat.⁹ În plus, deseori se utilizează mai multe portaluri digitale pentru a trata aceeași cerere de proiect, iar interoperabilitatea nu este mereu asigurată. Aceasta duce la o sarcină administrativă ridicată pentru inițiatorii proiectelor, la o coordonare internă limitată între autoritățile responsabile cu procedurile de autorizare la diferite niveluri, la o lipsă de vizibilitate a stadiului cererii și la neclarități cu privire la blocajele care încetinesc procedurile de autorizare. [...] **Punerea la dispoziție** a unui portal [...] **sau a mai multor portaluri conectate** digitale la nivel național pentru toate etapele procedurilor de autorizare pentru proiecte privind energia din surse regenerabile, stocarea și rețelele, **poate să asigure** [...] o mai mare uniformitate în ceea ce privește digitalizarea, interoperabilitatea și transparența la nivelul diverselor autorități responsabile cu autorizarea din statele membre și, în cele din urmă, să accelereze procedurile de autorizare.

⁹ Comisia Europeană: Direcția Generală Energie, COWI, Eclareon și Prognos, *Monitoring the implementation of the Commission recommendation and guidance on speeding up permit-granting procedures for renewable energy and related infrastructure projects – Final report* (Monitorizarea punerii în aplicare a Recomandării Comisiei privind accelerarea procedurilor de autorizare pentru proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile și proiectele de infrastructură conexe și a orientărilor aferente – Raport final), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2025, p. 31.

Un astfel de portal sau astfel de portaluri le-ar putea permite solicitanților să depună cereri și să verifice în ce stadiu se află acestea, ar putea atribui cererile autorităților competente și le-ar permite autorităților să le trateze având acces la toate datele și informațiile relevante, fără a fi nevoie de etape intermediare pe suport de hârtie.[...]Portalul sau portalurile respective ar trebui să prezinte funcții, inclusiv prin intermediul inteligenței artificiale, care să permită punctului unic de contact, altor autorități și solicitanților să verifice stadiul cererii și punctele în care se înregistrează întârzieri, precum și respectarea termenelor de autorizare. În plus, ar trebui să permită extragerea de statistici cu scopul de a verifica evoluția generală a procedurilor de autorizare în statele membre. Formatul ales pentru stocarea și comunicarea datelor relevante colectate prin intermediul portalului sau al portalurilor ar trebui să fie interoperabil, dacă este cazul. [...] Portalul sau portalurile respective ar trebui să faciliteze sarcinile punctului unic de contact, care ar trebui să aibă acces la toate datele și informațiile relevante. **Statele membre pot utiliza portalul sau portalurile existente care acoperă etapele procesului de autorizare, asigurând interoperabilitatea acestora pentru a acoperi toate aceste cerințe. În plus, accesul la datele și deciziile relevante de mediu și geologice disponibile pe portalul unic digital bazat pe sistemul de informații geografice menționat la articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul [xxxxx] al Parlamentului European și al Consiliului poate fi asigurat, de asemenea, prin stabilirea interoperabilității cu alte platforme naționale existente.**

Dezvoltarea portalului sau a portalurilor digitale disponibile poate beneficia de pe urma schimbului de bune practici în forurile relevante, precum și de asistență tehnică, inclusiv prin intermediul Instrumentului de sprijin tehnic instituit prin Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului, și de măsuri de consolidare a capacităților la nivelul Uniunii.

- (8) Termenele de autorizare mai scurte și mai rapide aferente procedurilor de autorizare trebuie să fie însoțite de măsuri suplimentare care să asigure eficacitatea lor în practică. [...]
- Directiva (UE) 2018/2001 introduce aprobarea tacită pentru anumite decizii, și anume pentru etapele intermediare ale procedurii de autorizare în zone pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, precum și pentru autorizațiile finale ale tuturor instalațiilor solare de mici dimensiuni cu o capacitate mai mică de 100 kW. Având în vedere necesitatea de a accelera implementarea surselor regenerabile de energie și faptul că instituirea zonelor pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile este un proces consumator de timp, este oportun ca [...] o măsură **similară** să fie aplicată și în cazul procedurilor de autorizare aplicabile proiectelor care nu se află în zone pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile [...]. În cadrul acestor proceduri, statele membre ar trebui să aibă **posibilitatea de a prevedea** [...] că se aplică [...] **conceptul** aprobării [...] tacite **pentru etapele administrative intermediare, care cuprind toți pașii administrativi întreprinși pe parcursul procedurii de autorizare, inclusiv organizarea de consultări sau solicitarea avizelor a diferite organisme sau autorități, sau pentru decizia finală. Prevederile prezentei directive nu aduc atingere posibilității ca un stat membru să aplice procedura aprobării tacite pentru deciziile de mediu în cazul în care această posibilitate este prevăzută în sistemele lor juridice**[...]. Pentru a asigura aplicarea efectivă a acestei măsuri și pentru a garanta drepturile terților la protecție jurisdicțională, autoritățile competente ar trebui să facă public faptul că o decizie a fost adoptată tacit [...].

- (9) Retehnologizarea centralelor existente producătoare de energie din surse regenerabile are un potențial semnificativ de a contribui la realizarea obiectivelor privind energia din surse regenerabile. Întrucât centralele existente producătoare de energie din surse regenerabile **onshore** au fost instalate, în majoritatea cazurilor, pe amplasamente cu potențial semnificativ de surse regenerabile de energie, retehnologizarea poate asigura continuarea utilizării amplasamentelor respective, asigurând astfel utilizarea eficientă a terenurilor și exploatarea celor mai bune surse regenerabile de energie. Acest lucru este valabil mai ales în cazul energiei eoliene onshore, în special ținând seama de faptul că, în Europa, multe parcuri eoliene onshore se apropie de sfârșitul contractelor în baza cărora are loc producerea energiei electrice și că 26 GW din centralele eoliene existente funcționează de peste 20 de ani¹⁰. Retehnologizarea aduce și alte beneficii, cum ar fi racordarea existentă la rețea, un grad probabil mai ridicat de acceptare de către public și de cunoaștere a impactului probabil asupra mediului. Având în vedere că retehnologizarea centralelor eoliene conduce adesea la instalarea unui număr mai mic de turbine pe același amplasament, impactul centralelor eoliene retehnologizate asupra mediului este limitat. Prin urmare, cerințele privind examinarea de mediu sau evaluarea impactului asupra mediului ar trebui reduse sau chiar eliminate în cazul în care retehnologizarea unei centrale eoliene existente nu implică utilizarea unei suprafețe de teren suplimentare **în afara perimetrului instalației inițiale**, crește capacitatea totală a instalației și respectă măsurile aplicabile de atenuare a impactului asupra mediului stabilite pentru instalația inițială de energie eoliană. **În plus, pentru a permite această utilizare continuă a celor mai bune surse regenerabile de energie, posibilitatea de a retehnologiza proiectele privind energia din surse regenerabile nu ar trebui restricționată în mod nejustificat din cauza deciziilor de schimbare a utilizării terenului pe care sunt situate centralele existente de energie din surse regenerabile. Acest lucru ar putea fi valabil, de exemplu, atunci când utilizarea unor astfel de terenuri este schimbată din industrială în agricolă.**

¹⁰ WindEurope, *2024 Statistics and the outlook for 2025-2030* (Statistici pe 2024 și perspective privind perioada 2025-2030).

- (10) Instalațiile de autoconsum, inclusiv cele pentru autoconsumatorii care acționează împreună și pentru comunitățile de energie locale, contribuie la reducerea cererii globale de gaze naturale, la creșterea rezilienței sistemului și la realizarea obiectivelor Uniunii privind energia din surse regenerabile. Instalarea echipamentelor de energie solară și de stocare a energiei în același amplasament cu o capacitate mai mică de 100 kW nu este de natură să aibă efecte negative semnificative asupra mediului sau a rețelei și nu pune probleme de siguranță. În plus, în general instalațiile mici nu necesită extinderea capacității la punctul de racordare la rețea. Pentru a accelera și mai mult implementarea echipamentelor solare la scară mică și a celor de stocare a energiei în același amplasament, statele membre nu ar trebui să impună autorizații administrative pentru aceste instalații, cu excepția autorizațiilor de racordare la rețea, așa cum se întâmplă deja în mai multe state membre. Alinierea legislației Uniunii la cele mai bune practici existente ar trebui să facă posibilă instalarea mai accelerată a acestor instalații, într-un mod armonizat. **Statele membre pot introduce obligația de a informa autoritățile relevante cu privire la instalarea respectivului echipament și a sistemului de stocare a energiei în același amplasament, în scopul înregistrării.** De obicei, instalarea echipamentelor de energie solară și de stocare a energiei în același amplasament cu o capacitate mai mare de 100 kW în structuri artificiale existente sau viitoare nu creează probleme legate de utilizările concurente ale spațiului sau de impactul asupra mediului. Prin urmare, instalațiile respective ar trebui să beneficieze de proceduri mai scurte de autorizare și să fie exceptate, sub rezerva unor garanții adecvate, de la obligația efectuării unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹¹.

¹¹ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj>).

(10a) Minisistemele solare cu conectare la priză sunt instalații de mici dimensiuni care nu necesită spațiu pe acoperiș, sunt ușor de instalat și de îndepărtat de către utilizatori și, în general, sunt mai accesibile ca preț, reprezentând astfel o alternativă la instalațiile solare tradiționale cu montare pe acoperiș, deosebit de adecvate pentru a permite autoconsumul de energie din surse regenerabile pentru anumite categorii de clienți, cum ar fi chiriașii sau clienții vulnerabili. Statele membre ar trebui să promoveze instalarea de minisisteme solare cu conectare la priză în clădiri, prin evaluarea și eliminarea obstacolelor nejustificate din calea implementării acestora, asigurând în același timp standarde adecvate de securitate și siguranță, precum și stabilitatea rețelei. Statele membre pot limita instalarea acestor sisteme în anumite zone sau structuri în scopul protejării patrimoniului cultural sau istoric. De asemenea, statele membre pot limita instalarea acestor sisteme în cazul în care acestea ar pune în pericol siguranța și stabilitatea rețelei, de exemplu în cazul în care instalația electrică globală rezultată nu îndeplinește anumite specificații tehnice de siguranță relevante sau în cazul în care nu poate fi garantată coordonarea protecțiilor și performanța de deconectare.

- (11) Energia din surse regenerabile joacă un rol esențial în decarbonizarea sistemului energetic al Uniunii, oferind soluții imediate de înlocuire a energiei pe bază de combustibili fosili, și contribuie la scăderea prețurilor la energie și la creșterea securității energetice. Prin urmare, autorizarea proiectelor privind energia din surse regenerabile nu ar trebui să fie blocată prea ușor din cauza simplei existențe a oricărui tip de interese conflictuale. Statele membre ar trebui să promoveze centralele producătoare de energie din surse regenerabile și activele de infrastructură, cum sunt cele pentru stocarea în același amplasament și pentru stocarea de sine stătătoare, precum și rețeaua aferentă și stațiile de reîncărcare, prin extinderea prezumției existente aplicabile conflictelor cu interesele de mediu la orice alte interese aflate în conflict, cu excepția celor legate de patrimoniul cultural și a cazului în care este evident că interesele conflictuale respective trebuie să aibă prioritate, în pofida beneficiilor importante ale energiei din surse regenerabile. **În aceste cazuri, autoritatea relevantă nu ar trebui să aplice prezumția.** Proiectele privind energia din surse regenerabile despre care se presupune că prezintă un interes public superior care depășește alte interese, cu excepția celor de mediu, ar trebui să aibă prioritate și să fie autorizate. Pentru a asigura o aplicare armonizată a acestei prezumții relative, statelor membre nu ar trebui să li se permită să introducă excepții atunci când gestionează conflicte de orice tip, inclusiv de mediu.

- (12) Pentru a accelera utilizarea surselor regenerabile de energie, a activelor aferente acestora și a racordării lor la rețea, este oportun să se specifice și modul în care pot fi îndeplinite celelalte condiții pentru aplicarea derogărilor specifice, astfel cum sunt prevăzute în legislația de mediu a Uniunii. În special, în sensul legislației de mediu relevante a Uniunii, atunci când se evaluează dacă există soluții alternative satisfăcătoare la proiectul specific privind energia din surse regenerabile, **aceste limitări ale evaluării soluțiilor alternative ar trebui să vizeze strict aplicarea derogărilor specifice prevăzute în legislația de mediu a Uniunii. Statele membre pot stabili norme diferite pentru evaluarea globală a alternativelor în cadrul procedurii de autorizare.** [...] Domeniul de aplicare al evaluării respective ar trebui să se limiteze la soluțiile alternative care asigură realizarea acelorași obiective ca ale proiectului în cauză, în același interval de timp sau într-un interval similar și fără a genera costuri semnificativ mai mari. Atunci când compară calendarul și costul soluțiilor alternative satisfăcătoare, autoritățile competente ar trebui să țină seama de necesitatea de a implementa energia din surse regenerabile într-un mod accelerat și eficient din punctul de vedere al costurilor, în conformitate cu prioritățile stabilite în planurile naționale integrate privind energia și clima și în actualizările acestora transmise în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului¹², precum și de viteza preconizată pentru realizarea priorităților respective. **Aceste norme se aplică numai în scopul evaluării soluțiilor alternative necesare în temeiul Directivelor privind păsările, privind apa și privind habitatele.**

¹² Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj>).

În mod similar, atunci când aplică derogarea relevantă prevăzută în Directiva 92/43/CEE a Consiliului¹³, este oportun ca autoritățile competente să aibă posibilitatea, în anumite cazuri justificate în care se poate demonstra în mod rezonabil că planul sau proiectul relevant nu va afecta în mod ireversibil procesele ecologice esențiale pentru menținerea structurii și a funcțiilor sitului, că nu este compromisă coerența globală a rețelei Natura 2000, că integritatea de mediu a sitului este menținută și că se asigură un nivel ridicat de protecție a siturilor Natura 2000, de a permite aplicarea unor măsuri compensatorii în paralel cu punerea în aplicare a planului sau proiectului respectiv.

- (13) Pentru a spori flexibilitatea sistemului energetic și a asigura integrarea în sistem a producției de energie din surse regenerabile, este esențial să se accelereze implementarea stocării de sine stătătoare a energiei. Prin urmare, stocarea de sine stătătoare ar trebui să beneficieze de proceduri accelerate de autorizare. Stocarea la scară mică a energiei, cu o capacitate mai mică de 100 kW, nu este de natură să aibă efecte negative semnificative asupra mediului sau a rețelei și nu ar trebui să pună probleme legate de utilizările concurente ale spațiului. Având în vedere acest fapt, este oportun să se raționalizeze procedurile de autorizare aplicabile acestui tip de stocare prin eliminarea tuturor autorizațiilor administrative, cu excepția autorizației de racordare la rețea, și prin exceptarea acestor instalații, sub rezerva unor garanții adecvate, de la obligația efectuării unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE. **Statele membre pot introduce obligația de a informa autoritățile relevante cu privire la instalarea acestor proiecte de stocare, în scopul înregistrării.** Trebuie accelerată și implementarea stocării energiei cu o capacitate mai mare de 100 kW. Prin urmare, este oportun să se raționalizeze procedura de autorizare aferente prin stabilirea unui termen general de maximum șase luni, cu excepția stocării energiei hidroelectrice prin pompare, care trebuie să respecte cerințe de mediu mai stricte și, prin urmare, necesită un termen general maxim mai lung.

¹³ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

Aceste norme ar trebui să se aplice stocării energiei care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2024/1788¹⁴. Pentru a asigura integrarea în sistem a producției de energie din surse regenerabile, este necesară înmulțirea surselor de flexibilitate, în special a bateriilor vehiculelor electrice, deoarece acestea pot contribui la modificarea perioadelor de vârf ale cererii de energie electrică și la reducerea congestionării rețelei. Pentru a realiza acest deziderat, ar trebui promovată mai mult instalarea mai rapidă și mai ușoară a infrastructurii rutiere de reîncărcare, care să deservească în special autoturismele, camionetele, camioanele, autobuzele sau motocicletele și vehiculele electrice hibride reîncărcabile sau cele pur electrice. Atât stațiile de reîncărcare cu curent alternativ, cât și cele cu curent continuu ar trebui să beneficieze de proceduri accelerate de autorizare, inclusiv a autorizațiilor de racordare la rețea. Stațiile mici de reîncărcare, cu o capacitate mai mică de 100 kW, nu sunt de natură să aibă efecte negative semnificative asupra mediului sau a rețelei și nu ar trebui să pună probleme legate de utilizările concurente ale spațiului. Având în vedere acest fapt, este oportun să se raționalizeze procedurile de autorizare aplicabile acestor stații de reîncărcare prin eliminarea tuturor autorizațiilor administrative, cu excepția autorizației de racordare la rețea, și prin exceptarea acestor instalații, sub rezerva unor garanții adecvate, de la obligația efectuării unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE. **Statele membre pot introduce obligația de a informa autoritățile relevante cu privire la instalarea acestor proiecte de stații de reîncărcare, în scopul înregistrării.**

Trebuie accelerată și instalarea stațiilor de reîncărcare cu o capacitate mai mare de 100 kW. Prin urmare, este oportun să se raționalizeze procedura de autorizare aferentă, **în cazul în care există o astfel de procedură prevăzută în sistemul juridic național**, prin stabilirea unui termen general de maximum șase luni.

¹⁴ **Directiva (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, de modificare a Directivei (UE) 2023/1791 și de abrogare a Directivei 2009/73/CE (JO L, 2024/1788, 15.7.2024, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).**

(14) Obținerea autorizațiilor de racordare la rețea, **care pot fi sub formă de autorizație, permis, acord sau contract**, este o parte esențială și adesea consumatoare de timp a procedurilor de construcție și exploatare a unei instalații de energie din surse regenerabile. Prin urmare, este oportun să se raționalizeze și mai mult termenele aferente procedurilor de racordare la rețea aplicabile anumitor proiecte la scară mică privind energia din surse regenerabile, activelor de stocare și stațiilor de reîncărcare, precum și re tehnologizării și hibridizării proiectelor privind energia din surse regenerabile și să se introducă norme clare privind obligațiile operatorilor de sistem în cursul procedurilor de autorizare.

(14a) Introducerea de proceduri relevante de racordare la rețea și a termenelor aferente ar trebui să permită accesul eficient și în timp util la rețea, în conformitate cu articolul 6 din Directiva (UE) 2019/944, în cadrul național aplicabil, inclusiv în situații de congestie a rețelei.

(14b) Hibridizarea centralelor producătoare de energie din surse regenerabile are un potențial semnificativ de a contribui la îmbunătățirea integrării sistemului energetic și la atingerea obiectivelor privind energia din surse regenerabile prin combinarea mai multor tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile, de exemplu prin adăugarea unui electrolizor sau a unor turbine eoliene la o instalație solară fotovoltaică existentă sau prin combinarea producției de energie din surse regenerabile cu stocarea. Hibridizarea centralelor exploatează sinergiile și complementaritatea diferitelor surse regenerabile de energie, asigurând astfel o aprovizionare cu energie mai stabilă și permițând introducerea flexibilității în sistemul energetic prin combinarea producției cu stocarea. În plus, combinația între diferite tehnologii din domeniul energiei din surse regenerabile sau combinarea energiei din surse regenerabile cu stocarea în sursele existente permite să se beneficieze de conexiunile la rețea existente și de infrastructura necesară și reduce necesitatea unor terenuri suplimentare și a unor noi evaluări ale proiectelor din punctul de vedere al mediului în general.

- (15) Raportul Draghi privind competitivitatea UE și Planul de acțiune pentru energie la prețuri accesibile¹⁵ recunosc impactul pozitiv al reformelor recente menite să accelereze procedurile de autorizare. Ele subliniază însă și faptul că procedurile îndelungate și incerte de autorizare pentru rețele constituie un obstacol major în calea instalării mai rapide a noii capacități necesare pentru a absorbi investițiile în energie curată și pentru a reduce costurile energiei în UE. Deși există norme specifice privind procedurile de autorizare în temeiul Directivei (UE) 2018/2001, al Directivei (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁶ și al Regulamentului (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁷, aceste regimuri nu acoperă activele infrastructurii generale a rețelei electrice. În consecință, Directiva (UE) 2019/944 trebuie să prevadă cerințe generale privind procedurile de autorizare a infrastructurii sistemului de transport și de distribuție a energiei electrice, în special sub forma unor obligații pentru statele membre de a asigura o durată maximă a acestor proceduri și de a stabili cerințe care să sprijine respectarea termenelor respective. Regulamentul (UE) 2022/869 și Directiva (UE) 2018/2001 conțin norme de autorizare a anumitor proiecte energetice. În cazul unei contradicții între normele respective și normele stabilite în prezenta directivă pentru autorizarea anumitor proiecte privind energia electrică, cele dintâi ar trebui să aibă prioritate.

¹⁵ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Planul de acțiune pentru energie la prețuri accesibile Deblocarea adevăratei valori a uniunii noastre energetice pentru a asigura energie accesibilă, eficientă și curată pentru toți europenii”, COM(2025) 79 final.

¹⁶ Directiva (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, de modificare a Directivei (UE) 2023/1791 și de abrogare a Directivei 2009/73/CE ([JO L, 2024/1788, 15.7.2024](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

¹⁷ Regulamentul (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2009, (UE) 2019/942 și (UE) 2019/943 și a Directivelor 2009/73/CE și (UE) 2019/944 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 347/2013 ([JO L 152, 3.6.2022, p. 45](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj>).

- (16) Lipsa de resurse în cadrul autorităților naționale și digitalizarea redusă a procedurilor de autorizare conduc la întârzieri în autorizarea infrastructurii sistemului de energie electrică și a activelor de producție. Statele membre ar trebui să se asigure că aceste autorități dispun de resurse umane, financiare și tehnice adecvate, inclusiv de competențe, precum și de instrumente și sisteme de gestionare digitală care să le permită să ia decizii în termenele prevăzute în directivă.
- (17) Procedurile de autorizare prevăzute în Directiva (UE) 2019/944 ar trebui să fie clare, eficiente și transparente și să conducă la îndeplinirea planului de dezvoltare a rețelei de distribuție existente și a planului de dezvoltare a rețelei de transport pe zece ani. Ca atare, așteptarea este ca statele membre să stabilească și să publice criterii și proceduri de autorizare obiective și nediscriminatorii, care să țină seama, printre altele, de siguranța și securitatea sistemului de energie electrică, de utilizarea terenurilor, de eficiența energetică, de caracteristicile specifice ale solicitantului autorizației, de reducerea emisiilor, de importanța accelerării procesului de implementare a infrastructurii energetice pentru a atinge neutralitatea climatică și de alternativele la proiect.
- (18) Având în vedere caracterul imperios al dezvoltării infrastructurilor de energie electrică, așteptarea este ca statele membre să se asigure că procedurile de autorizare țin seama de caracteristicile unui proiect atunci când evaluează necesitatea sau lipsa necesității de a efectua evaluări, inclusiv evaluări de mediu, sau de a elabora studii, autorizații sau rapoarte. Autoritățile naționale competente ar trebui să limiteze evaluările și solicitările de informații din partea inițiatorilor de proiecte la strictul necesar și să evite suprapunerile în toate cazurile posibile.

- (19) Pentru a spori previzibilitatea și certitudinea privind durata și costurile procedurilor de autorizare prevăzute de Directiva (UE) 2019/944, cererile de informații și de documentație transmise solicitanților ar trebui să fie concrete, specifice și limitate în timp. Ca atare, statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile naționale solicită informațiile relevante pentru eliberarea autorizației într-un termen prestabilit de la primirea cererii solicitanților, precum și să stabilească în mod concret conținutul și detaliile oricăror informații sau date solicitate. După perioada respectivă, cererile de informații ar trebui să se limiteze la informațiile care au fost identificate sau solicitate anterior de autoritate, dar nu au fost transmise, sau la informațiile care nu au putut fi solicitate anterior deoarece sunt legate de o schimbare semnificativă a situației, survenită după solicitarea autorizației pentru proiect.
- (20) Respectând principiul subsidiarității, precum și competențele și procedurile naționale, Directiva (UE) 2019/944 ar trebui să stabilească un termen clar pentru decizia autorităților relevante, care să stimuleze definirea și gestionarea eficientă a procedurilor pe baza cărora se instalează rețelele electrice. Cu toate acestea, statele membre pot depune eforturi pentru a realiza proceduri mai scurte de autorizare atunci când este fezabil, în special în ceea ce privește proiectele de reabilitare, modernizare sau retehnologizare a infrastructurii existente a sistemului de transport și construirea de noi infrastructuri ale sistemului de distribuție, care ar putea să necesite o procedură de autorizare mai puțin complexă decât o nouă infrastructură de transport.

- (21) Având în vedere necesitatea urgentă de a instala rețele electrice pentru a atinge obiectivele Uniunii în materie de energie și climă și de a însoți termenele procedurilor de autorizare cu măsuri care să asigure eficacitatea lor în practică, statele membre ar trebui [...] **să aibă posibilitatea de a prevedea** că [...] conceptul de aprobare tacită [...] se aplică [...] **etapelor administrative [...] intermediare [...] referitoare la procedura de autorizare a proiectelor de rețele electrice, care cuprinde toți pașii administrativi întreprinși pe parcursul procedurii de autorizare, inclusiv organizarea de consultări sau solicitarea avizelor a diferite organisme sau autorități, sau deciziei finale. Prevederile prezentei directive nu aduc atingere posibilității ca un stat membru să aplice procedura aprobării tacite pentru deciziile de mediu în cazul în care această posibilitate este prevăzută în sistemele lor juridice. [...] Pentru a asigura aplicarea efectivă a acestei măsuri și pentru a garanta drepturile terților la protecție jurisdicțională, autoritățile competente ar trebui să facă publice toate deciziile adoptate [...].**

- (22) Pentru a reduce complexitatea, a spori eficiența și transparența și a contribui la consolidarea cooperării între statele membre, ar trebui să existe puncte de contact pentru operatorii sistemelor de transport sau de distribuție a energiei electrice care promovează proiecte de rețele sau alte active de rețea până la luarea unei decizii. Aceste puncte de contact vor fi responsabile cu facilitarea și cu orientarea solicitanților prin procedurile de autorizare asociate acestui tip de infrastructură. **Fără a se aduce atingere cerințelor în temeiul ordinii constituționale a statului membru în cauză, [...] în spiritul simplificării și în vederea sporirii eficienței, în cazul în care este oportun și fezabil, [...] un stat membru poate concentra această responsabilitate într-un singur punct de contact care poate fi reprezentat de [...] autoritățile naționale competente menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2022/869 sau de punctele de contact menționate la articolul 16 din Directiva (UE) 2018/2001, întrucât aceste autorități îndeplinesc deja un rol similar în ceea ce privește autorizarea proiectelor de infrastructură de interes comun și a proiectelor de interes reciproc, și, respectiv, a proiectelor privind energia din surse regenerabile.** La fuzionarea acestor roluri, statele membre **se asigură că există un singur punct de contact la nivelul administrativ relevant și oferă instrumente pentru a ajuta promotorii proiectelor să identifice punctul de contact adecvat stabilit sau desemnat. Totodată, statele membre** ar trebui să acorde o atenție deosebită asigurării faptului că punctele de contact dispun de personal adecvat și de resursele și capacitatea necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

- (23) Având în vedere rolul său în integrarea activelor de energie din surse regenerabile, a soluțiilor de flexibilitate și a stocării energiei, precum și de facilitare a electrificării în general, infrastructura sistemului de transport sau de distribuție a energiei electrice este esențială pentru atingerea neutralității climatice. Având în vedere rolul-cheie al infrastructurii sistemului de energie electrică în atingerea neutralității climatice, statele membre ar trebui să presupună, în evaluările necesare efectuate în fiecare caz, că infrastructura sistemului de transport sau de distribuție a energiei electrice, inclusiv alimentarea cu energie electrică de la mal din porturi, este de interes public major și servește sănătății și siguranței publice, cu excepția cazurilor în care este afectat patrimoniul cultural, [...] în care există dovezi clare că proiectele respective au efecte negative importante asupra mediului, care nu pot fi atenuate sau compensate **și în care este evident că interesele conflictuale respective trebuie să aibă prioritate în ciuda beneficiilor importante ale infrastructurii sistemului de energie electrică. În aceste cazuri, autoritatea relevantă nu ar trebui să aplice prezumția.** Infrastructura sistemului de transport sau de distribuție a energiei electrice despre care se presupune că prezintă un interes public superior care depășește alte interese, cu excepția celor de mediu, ar trebui să aibă prioritate față de interesele respective și să fie autorizată cât mai rapid posibil.

- (24) Pentru a accelera implementarea rețelelor electrice, este oportun să se specifice modul în care pot fi îndeplinite condițiile de aplicare a derogărilor specifice, astfel cum sunt prevăzute în legislația de mediu a Uniunii. În special, atunci când se evaluează dacă există soluții alternative satisfăcătoare la proiectul de rețea de energie electrică, **aceste limitări ale evaluării soluțiilor alternative ar trebui să vizeze strict aplicarea derogărilor specifice prevăzute în legislația de mediu a Uniunii. Statele membre pot stabili norme diferite pentru evaluarea globală a alternativelor în cadrul procedurii de autorizare. [...]** Domeniul de aplicare al evaluării respective ar trebui să se limiteze la soluțiile alternative care asigură realizarea aceluiași obiectiv, în același interval de timp sau într-un interval similar și fără a genera costuri semnificativ mai mari. Atunci când compară calendarul și costul soluțiilor alternative satisfăcătoare, autoritățile competente ar trebui să țină seama de necesitatea de a implementa rețelele într-un mod accelerat și eficient din punctul de vedere al costurilor, în conformitate cu prioritățile stabilite în planurile naționale integrate privind energia și clima și în actualizările acestora transmise în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999. **Aceste norme se aplică numai în scopul evaluării soluțiilor alternative necesare în temeiul Directivelor privind păsările, privind apa și privind habitatele.**

În mod similar, atunci când aplică derogarea relevantă prevăzută în Directiva 92/43/CEE, este oportun ca autoritățile competente să aibă posibilitatea, în anumite cazuri justificate în care se poate demonstra în mod rezonabil că planul sau proiectul relevant nu va afecta în mod ireversibil procesele ecologice esențiale pentru menținerea structurii și a funcțiilor sitului, că nu este compromisă coerența globală a rețelei Natura 2000, că integritatea de mediu a sitului este menținută și că se asigură un nivel ridicat de protecție a siturilor Natura 2000, de a permite aplicarea unor măsuri compensatorii în paralel cu punerea în aplicare a planului și a proiectului.

- (25) Având în vedere necesitatea urgentă de a implementa infrastructura energetică, importanța simplificării procedurilor de autorizare și faptul că evaluările de mediu reprezintă etapa cea mai lungă a procedurilor de autorizare, este important ca evaluările respective să fie reduse la minimum, fără a pune în pericol protecția mediului. Reabilitarea, modernizarea sau re tehnologizarea infrastructurii existente a sistemului de transport și de distribuție și construirea de noi infrastructuri pentru sistemul de distribuție sunt proiecte care implică, în general, un impact minim asupra mediului. Proiectele de reabilitare, modernizare sau re tehnologizare sunt de obicei de mică amploare și vizează doar o parte din activele existente, pentru care impactul asupra mediului a fost evaluat anterior. Prin urmare, impactul unor astfel de proiecte se limitează adesea la impactul lucrărilor de construcții, în timp ce exploatarea activului are un impact identic sau chiar mai mic decât exploatarea proiectului pe care l-a vizat. Pe de altă parte, sistemele de distribuție, ca urmare a dimensiunii mai mici a proiectelor aferente, a tensiunii mai mici folosite de activele lor și a tendinței de a fi dezvoltate în zone construite, mai aproape de consumatori, tind să nu aibă un impact semnificativ asupra mediului. Ca atare, pentru a accelera implementarea infrastructurii sistemului de energie electrică și a atinge obiectivele privind neutralitatea climatică și energia din surse regenerabile, statele membre ar trebui să aibă permisiunea de a excepta în mod justificat proiectele menționate în prezentul considerent, în anumite condiții, de la evaluările impactului asupra mediului și de la evaluările corespunzătoare, precum și de la evaluarea implicațiilor asupra protecției speciilor în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE¹⁸ și al articolului 5 din Directiva 2009/147/CE¹⁹.

¹⁸ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ([JO L 206, 22.7.1992, p. 7](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

¹⁹ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice ([JO L 20, 26.1.2010, p. 7](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).

- (26) Beneficiile instalării infrastructurii de energie electrică în ceea ce privește reducerea emisiilor de azot depășesc cu mult costul emisiilor minime generate de construirea ei. Ca atare, statele membre ar trebui să se asigure că instalarea rapidă a infrastructurii de energie electrică nu este limitată în niciun fel de emisiile temporare care rezultă din construirea ei.
- (27) Pentru succesul electrificării și al tranziției energetice în ansamblu, este esențial ca planificarea rețelei naționale de transport să reflecte evoluțiile politicii în domeniul climei și al energiei și schimbările aferente de la nivelul consumului și al producției. Totuși, cerințele existente în temeiul articolului 51 din Directiva (UE) 2019/944 se aplicau numai anumitor operatori de sisteme de transport și nu prevedeau o perioadă de planificare suficient de lungă încât să țină seama de investițiile anticipative. Este important ca extinderea sistemului de transport să aibă în vedere un orizont de timp de cel puțin cincisprezece ani și să ia în considerare, cu prioritate, utilizarea flexibilității din surse nefosile, a soluțiilor fără cabluri și a altor alternative la extinderea sistemului, să se bazeze pe un scenariu comun elaborat împreună cu alți operatori de sisteme din toate sectoarele și să fie aliniată la scenariul central al planului de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii. Pentru a asigura transparența și a integra mai bine utilizatorii rețelei, inclusiv sectorul producției, al industriei, al datelor și al transportului, în planificarea rețelei, legătura cu articolul 55 din Directiva (UE) 2024/1788 presupune, de asemenea, consultarea lor timpurie în cursul procesului de elaborare a scenariului comun, pentru a face posibile investițiile anticipative.

- (28) Având în vedere modificările aduse Directivelor (UE) 2018/2001 și (UE) 2019/944, precum și modificările paralele aduse Regulamentului (UE) 2022/869, Comisia ar trebui să introducă o abordare unificată a procedurilor de autorizare pentru proiectele energetice. Deși Directiva (UE) 2024/1788 introduce măsuri de simplificare și raționalizare a procedurilor administrative de autorizare, este necesară o modificare specifică pentru a asigura o abordare armonizată și implementarea unui cadru coerent la nivelul Uniunii.
- (29) Lipsa de resurse în cadrul autorităților naționale și digitalizarea limitată a procedurilor de autorizare conduc la întârzieri în autorizarea instalațiilor de gaze naturale, a instalațiilor de producție a hidrogenului și a infrastructurii sistemului de hidrogen. Statele membre ar trebui să se asigure că aceste autorități dispun de resurse umane, financiare și tehnice adecvate, inclusiv de competențe, precum și de instrumente și sisteme de gestionare digitală care să le permită să ia decizii în termenele prevăzute în directivă.
- (30) Pentru a spori previzibilitatea și certitudinea privind durata și costurile procedurilor de autorizare prevăzute de Directiva (UE) 2024/1788, cererile de informații și de documentație transmise solicitanților ar trebui să fie concrete, specifice și limitate în timp. Ca atare, statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile naționale solicită informațiile relevante pentru eliberarea autorizației într-un termen prestabilit de la primirea cererii solicitanților, precum și să stabilească în mod concret conținutul și detaliile oricăror informații sau date solicitate. După perioada respectivă, cererile de informații ar trebui să se limiteze la informațiile care au fost identificate sau solicitate anterior de autoritate, dar nu au fost transmise, sau la informațiile care nu au putut fi solicitate anterior deoarece sunt legate de o schimbare semnificativă a situației, survenită după solicitarea autorizației pentru proiect.

- (31) În ceea ce privește procedurile de aprobare prevăzute în Directiva (UE) 2024/1788, în concordanță cu importanța asigurării unei implementări rapide a instalațiilor de hidrogen și a infrastructurii sistemului de hidrogen și a respectării termenelor stabilite în directivă [...], statele membre ar trebui **să aibă posibilitatea de a prevedea** ca [...] conceptul de aprobare tacită să se aplice **pentru etapele administrative intermediare** [...] referitoare la respectivele proiecte, **care cuprind toți pașii administrativi întreprinși pe parcursul procedurii de autorizare, inclusiv organizarea de consultări sau solicitarea avizelor a diferite organisme sau autorități, [...] sau pentru decizia finală [...].** Prevederile prezentei directive nu aduc atingere dreptului unui stat membru de a aplica procedura aprobării tacite pentru deciziile de mediu în cazul în care această posibilitate este prevăzută în sistemele lor juridice[...]. Pentru a asigura aplicarea efectivă a acestei măsuri și [...] a garanta drepturile terților la protecție jurisdicțională, autoritățile competente ar trebui să facă publice toate deciziile adoptate [...].
- (32) În spiritul simplificării, statele membre pot considera oportun și mai eficient să centralizeze rolul punctului unic de contact prevăzut de obligația din Directiva (UE) 2024/1788 la nivelul autorităților naționale competente menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2022/869, întrucât aceste autorități îndeplinesc deja un rol similar în ceea ce privește procedurile de autorizare pentru proiectele de infrastructură de interes comun și pentru proiectele de interes reciproc. Atunci când optează pentru fuzionarea acestor roluri, statele membre ar trebui să acorde o atenție deosebită asigurării faptului că punctele de contact dispun de personal adecvat și de resursele și capacitatea necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

- (33) [...] Punerea la dispoziție a unui portal sau, dacă este oportun, a mai multor portaluri conectate digitale la nivel național pentru toate etapele [...] procedurii de autorizare [...] poate să asigure o digitalizare uniformă, interoperabilitatea și transparența la nivelul diverselor autorități responsabile cu autorizarea din statele membre și, în cele din urmă, să accelereze procedurile de autorizare. În cazul în care sunt create mai multe portaluri, se asigură conectivitatea dintre portaluri, condiția fiind ca fiecare portal să redirecționeze utilizatorii sau să includă trimiteri la celelalte portaluri relevante. Statele membre au în continuare libertatea de a pune în aplicare grade mai ridicate de interconectivitate, interoperabilitate și comunicare între portaluri.
- (33a) O serie de dispoziții ale prezentei directive introduc praguri de capacitate exprimate în „wați”, iar statele membre în care racordările trifazice nu sunt tipul standard de racordare ar trebui să aplice valori echivalente ale capacității pentru racordări.
- (33b) Posibilitatea ca statele membre să prevadă derogări în ceea ce privește infrastructura nouă a sistemului de transport sau de distribuție a energiei electrice nu ar trebui să aducă atingere protecției corpurilor de apă utilizate pentru apa potabilă sau apa minerală naturală și, prin urmare, obligațiile referitoare la astfel de corpuri de apă continuă să se aplice.

(33c) Statelor membre ar trebui să li se permită să prevadă excepții suplimentare pentru sistemele de distribuție închise mai mici. Acest lucru facilitează utilizarea eficientă a infrastructurii energetice existente a siturilor industriale, comerciale sau de servicii partajate sau a sistemelor mici de distribuție în situri rezidențiale izolate, unde producția și distribuția locală partajată joacă un rol din ce în ce mai important în tranziția energetică. Având în vedere relevanța lor limitată pentru concurență, statelor membre ar trebui să li se permită să nu trateze operatorii acestor sisteme ca operatori de sisteme de distribuție, cu condiția ca clienții să își păstreze drepturile esențiale în temeiul Directivei (UE) 2019/944 și să existe garanții pentru a evita impactul negativ asupra distribuției echitabile a costurilor de rețea, asupra securității rețelei sau asupra dezvoltării unor scheme sau servicii de flexibilitate. Totodată clienții ar trebui să fie protejați în mod eficace împotriva comportamentului abuziv sau discriminator al operatorului unui sistem de distribuție închis, printre altele, prin monitorizare în materie de reglementare și aplicarea normelor de către autoritățile de reglementare,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei (UE) 2018/2001

Directiva (UE) 2018/2001 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 al doilea paragraf, se introduc următoarele puncte 10a-10f:

„10a. «minisisteme solare cu conectare la priză» înseamnă sisteme de energie fotovoltaică de până la 800 de wați, care sunt conectate la un microinverter și conectate direct la o priză standard națională, prin care este alimentat sistemul electric intern al clădirii;

10b. «stocare de sine stătătoare a energiei» înseamnă o stocare a energiei care nu este combinată cu o instalație producătoare de energie, **excluzând stocarea energiei care intră în domeniul de aplicare a Directivei (UE) 2024/1788;**

10c. «stație de reîncărcare» înseamnă o stație de reîncărcare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 52 din Regulamentul (UE) 2023/1804;

10d. «hibridizare» înseamnă transformarea unei centrale producătoare de energie din surse regenerabile care nu este o centrală hibridă într-o centrală hibridă aflată în spatele aceluiași punct de racordare;

10e. «centrală hibridă» înseamnă o centrală producătoare de energie din surse regenerabile care combină mai multe tehnologii de obținere a energiei din surse regenerabile sau care combină una sau mai multe tehnologii de obținere a energiei din surse regenerabile cu stocarea energiei;

10f. «[...]autorizația de racordare la rețea» înseamnă **rezultatul** procedurii care începe cu depunerea cererii complete de racordare la rețea de către dezvoltatorul proiectului și se încheie cu decizia operatorului de sistem privind posibilitatea sau imposibilitatea racordării proiectului la rețea;”;

2. La articolul 15c se adaugă următoarele alineate (6) și (7) [...]:

„(6) Statele membre depun eforturi pentru a nu **exclude dezvoltarea energiei din surse regenerabile și a infrastructurii aferente acestora din** [...] zone mari [...] din motive de mediu, inclusiv de protecție a peisajului, cu excepția cazului în care pot demonstra că respectivele tipuri de centrale și infrastructura aferentă acestora ar duce la daune ireversibile în zonă, care să nu poată fi atenuate sau compensate în cursul evaluării de mediu prevăzute în Directiva 2011/92/UE și, după caz, al evaluării corespunzătoare prevăzute la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE. **Prezentul alineat se aplică fără a aduce atingere considerentelor de apărare națională.**

(7) Statele membre pot prelungi aplicarea alineatului (4) până la 31 decembrie 2027, în cazuri justificate sau dacă este necesar din cauza unor constrângeri administrative sau tehnice pentru zone specifice desemnate drept zone adecvate pentru o implementare accelerată a uneia sau mai multor tipuri de tehnologie din domeniul energiei din surse regenerabile.”

3. La articolul 15d se adaugă următoarele alineate (3) și (4):

„(3) Statele membre adoptă măsuri pentru a se asigura că o parte din beneficiile proiectelor privind energia din surse regenerabile cu o putere instalată mai mare de 10 MW sunt transferate, direct sau indirect, cetățenilor și comunităților locale din proximitatea proiectelor respective. **Statele membre pot aplica diferite măsuri de distribuire a beneficiilor, în funcție de tehnologia specifică, de amplasarea și dimensiunea proiectului și de măsura în care proiectul este un proiect de autoconsum de energie din surse regenerabile.**

Statele membre pot exclude anumite tehnologii de la obligația de a adopta măsuri de distribuire a beneficiilor în cazurile în care tehnologia nu este suficient de matură pentru a suporta sarcini financiare suplimentare sau anumite tehnologii care nu sunt principalii contribuitori la contribuțiile naționale la obiectivul Uniunii privind energia din surse regenerabile pentru 2030 în cadrul planurilor lor naționale integrate privind energia și clima prezentate în temeiul articolelor 3 și 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

(4) Statele membre **pot** desemna [...] un facilitator independent care să promoveze dialogul dintre dezvoltatorul proiectului și publicul larg în cazul proiectelor privind energia din surse regenerabile cu o putere instalată mai mare de 10 MW. **Facilitatorul este o parte terță independentă, care poate fi o autoritate publică, și nu are niciun interes financiar legat de dezvoltatorul proiectului.** Facilitatorul intervine numai la solicitarea oricăreia dintre părțile relevante și:

- (a) facilitează consultările publice în funcție de necesități, inclusiv consultările timpurii din etapa anterioară cererii de autorizare;
- (b) se implică în găsirea de soluții care să răspundă potențialelor îngrijorări exprimate de comunitățile locale;
- (c) asigură sprijin și transparență în alegerea tipului de măsură prin care se distribuie beneficiile, după caz.

Statele membre pot stabili o taxă, plătită de dezvoltatorii proiectelor, pentru finanțarea serviciilor facilitatorului.”

4. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (3), următoarea teză se elimină:

„Solicitanții pot depune documentele relevante și în format digital.”;

(b) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Statele membre [...] **pot institui un portal sau portaluri conectate** digitale [...] la nivel național pentru toate etapele procedurilor de autorizare pentru proiecte privind energia din surse regenerabile, stocarea și rețelele.

Solicitanții depun cererile de autorizare și toate documentele relevante necesare pentru procedura de autorizare [...] prin intermediul portalului digital [...] **sau al portalurilor conectate**. Portalul digital [...] **sau portalurile conectate** automatizează atribuirea cererilor de autorizare către autoritățile competente, care prelucrează cererile și documentele relevante în format electronic și interacționează cu solicitanții direct pe portalul digital [...] **sau portalurile conectate**.

Portalul digital [...] **sau portalurile conectate** includ funcții care permit solicitantului să fie informat cu privire la toate etapele procedurii de autorizare, la stadiul procedurii și la deciziile autorităților relevante, precum și să verifice respectarea termenelor de acordare a autorizațiilor stabilite în prezenta directivă. Portalul digital [...] **sau portalurile conectate** [...] **pot asigura** acces la datele geologice și de mediu și la deciziile relevante disponibile pe portalul unic digital bazat pe sistemul de informații geografice menționat la articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul [xxxxx] al Parlamentului European și al Consiliului.

Portalul digital [...] **sau portalurile conectate** publică date statistice anuale privind durata procedurilor de autorizare, identificând în mod clar diferitele etape ale procedurii de autorizare și durata acestora. Aceste date se pun la dispoziția publicului.

Pentru a-și îndeplini sarcinile, punctul sau punctele unice de contact menționate la alineatul (3) au acces la toate datele și informațiile relevante disponibile pe portal.”

5. Articolul 16b

se modifică după cum urmează:

(a) [...]

[...]

(b) se adaugă următorul alineat (3):

„(3) În procedura de autorizare menționată la alineatul (1) și la alineatul (2) al doilea paragraf, statele membre [...] **pot prevedea** că [...] absența unui răspuns din partea autorităților sau entităților competente relevante în termenul stabilit implică faptul că etapele **administrative intermediare** specifice sunt considerate a fi aprobate, cu excepția deciziilor de mediu, **în afara cazului în care este prevăzută în sistemele lor juridice o posibilitate în acest sens**, și a autorizațiilor de racordare la rețea [...]. [...] Toate deciziile se pun la dispoziția publicului **în conformitate cu legislația aplicabilă** [...].”

6. Articolul 16c se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se elimină;

(b) se introduce următorul alineat (2b):

„(2b) [...] **În limitele permise de ordinea constituțională națională și fără a aduce atingere competențelor exclusive ale autorităților regionale și locale autonome în ceea ce privește utilizarea terenurilor și amenajarea teritoriului, în cazul în care statele membre schimbă statutul unui teren pe care este amplasată o instalație de energie din surse regenerabile, acestea se asigură că instalația respectivă poate fi retehnologizată în continuare.**”;

(c) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) În cazul în care retehnologizarea instalațiilor de energie eoliană crește capacitatea totală a instalației fără a utiliza o suprafață de teren suplimentară, **reduce numărul total de turbine instalate** și respectă măsurile aplicabile de atenuare a impactului asupra mediului stabilite pentru instalația de energie eoliană inițială, proiectul este exceptat de la orice cerințe aplicabile de a fi supus unei proceduri de examinare în temeiul articolului 16a alineatul (4), unei analize a necesității de a supune proiectul unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE sau al articolului 5 din Regulamentul [xxxxx] al Parlamentului European și al Consiliului sau de a realiza o evaluare a impactului asupra mediului în temeiul articolului 4 alineatul ([...]2) din Directiva 2011/92/UE. **Exceptarea se aplică fără a aduce atingere considerentelor de securitate națională și schimbărilor la nivel de amenajare a teritoriului.**

În cazul în care retehnologizarea instalațiilor de energie eoliană nu îndeplinește cerințele de la primul paragraf, se aplică alineatul (2) de la prezentul articol.”

7. Articolul 16d se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că procedura de autorizare menționată la articolul 16 alineatul (1) pentru instalarea de echipamente de energie solară și de stocare a energiei în același amplasament, cu o putere totală instalată mai mare de 100 kW, în structuri artificiale existente sau viitoare, cu excepția suprafețelor artificiale de apă, nu depășește trei luni, cu condiția ca scopul principal al unor astfel de structuri artificiale să nu fie producerea de energie solară sau stocarea de energie. Prin derogare de la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE și de la punctul 3 literele (a) și (b), individual sau coroborat cu punctul 13 litera (a), din anexa II la directiva respectivă, instalarea de echipamente de energie solară și de stocare a energiei în același amplasament menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol sunt exceptate, după caz, de la cerința de a fie supuse unei evaluări specifice a impactului asupra mediului în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre nu solicită nicio autorizație administrativă, inclusiv în ceea ce privește aspectele de mediu, cu excepția autorizațiilor de racordare la rețea, pentru instalarea de echipamente de energie solară și de stocare a energiei în același amplasament cu o putere instalată totală mai mică sau egală cu 100 kW. Fără a aduce atingere alineatului (1), statele membre restricționează aplicarea prezentului alineat în [...] **siturile Natura 2000** și în alte zone care fac obiectul sistemelor naționale de protecție, precum și în zonele cu patrimoniu cultural sau istoric protejat. **Statele membre pot stabili obligația de notificare a instalării echipamentelor respective și a sistemelor de stocare a energiei în același amplasament.**”;

(c) se adaugă următoarele alineate (3) și (4):

„(3) Statele membre pot exclude anumite zone de la aplicarea alineatelor (1) și (2) în scopul protejării patrimoniului cultural și istoric, din motive legate de interese de **apărare și securitate** națională și sau din motive de siguranță sau de securitate a rețelei.

(4) **Fără a aduce atingere niciunei măsuri necesare pentru a asigura securitatea, siguranța sau stabilitatea rețelei,** statele membre elimină barierele de reglementare și de altă natură care afectează instalarea de sisteme solare de mici dimensiuni cu conectare la priză cu o capacitate de până la 800 W în și pe clădiri. **Statele membre pot restricționa aplicarea prezentului alineat în cazul în care au fost identificate, pe bază de dovezi, riscuri care corespund echipamentelor de pe piață sau în cazul în care instalația electrică globală rezultată nu respectă specificațiile tehnice sau standardele relevante, inclusiv în cazurile în care nu se poate garanta coordonarea protecțiilor și performanța de deconectare.”**

8. Articolul 16f se modifică după cum urmează:

- (a) ultimele două teze se elimină;
- (b) se adaugă următoarele [...] paragrafe:

„Până la obținerea neutralității climatice, statele membre se asigură că, în cadrul procedurii de autorizare, planificarea, construirea și exploatarea centralelor și instalațiilor producătoare de energie din surse regenerabile și racordarea lor la rețea, rețeaua aferentă în sine, activele de stocare și stațiile de reîncărcare sunt considerate de interes public superior și, ca atare, li se acordă prioritate atunci când se pun în balanță alte interese juridice decât cele menționate la primul paragraf. Statele membre pot exclude aplicarea acestei prezumții în scopul protejării patrimoniului cultural pe baza unor criterii juridice pentru a asigura o punere în aplicare armonizată și pentru interese de securitate și apărare.

Statele membre pot aplica prezumțiile stabilite la primul și al doilea paragraf în procedurile de amenajare a teritoriului.”

9. Se introduc următoarele articole 16g-16[...]**j**:

„Articolul 16g

Absența unor soluții alternative sau satisfăcătoare și aplicarea de măsuri compensatorii [...]

- (1) Atunci când se evaluează dacă există soluții alternative satisfăcătoare la proiectele privind centrale de producere a energiei din surse regenerabile, racordarea unor astfel de centrale la rețea, rețeaua aferentă în sine și activele de stocare în sensul articolului 6 alineatul (4) și al articolului 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE, al articolului 4 alineatul (7) litera (d) din Directiva 2000/60/CE și al articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2009/147/CE, condiția privind absența unor alternative satisfăcătoare este îndeplinită dacă nu există soluții alternative satisfăcătoare care să permită atingerea aceluiași obiectiv al proiectului în cauză în ceea ce privește dezvoltarea aceleiași capacități de energie din surse regenerabile prin aceeași tehnologie [...] în același interval de timp sau într-un interval de timp similar și fără a genera costuri semnificativ mai mari.
- (2) Atunci când aplică măsuri compensatorii pentru proiectele privind centrale de producere a energiei din surse regenerabile, **inclusiv compensații financiare atunci când acestea sunt permise în temeiul dreptului intern**, pentru racordarea unor astfel de centrale la rețea, pentru rețeaua aferentă în sine și pentru activele de stocare în sensul articolului 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE, statele membre pot, în cazuri justificate și dacă se poate demonstra în mod rezonabil că planul sau proiectul nu va afecta în mod ireversibil procesele ecologice esențiale pentru menținerea structurii și a funcțiilor sitului și nu va compromite coerența globală a rețelei Natura 2000 înainte de instituirea măsurilor compensatorii, să permită aplicarea unor astfel de măsuri compensatorii în paralel cu punerea în aplicare a proiectului. Statele membre permit ca aceste măsuri compensatorii să fie adaptate în timp în conformitate cu principiul precauției, în funcție de probabilitatea ca efectele negative semnificative să apară pe termen scurt, mediu sau lung.

Procedura de autorizare pentru stocarea de sine stătătoare a energiei, alta decât înmagazinarea hidrogenului

- (1) Procedura de autorizare pentru stocarea de sine stătătoare a energiei, alta decât înmagazinarea hidrogenului, acoperă toate autorizațiile administrative relevante pentru construirea, retehnologizarea și exploatarea stocării de sine stătătoare, inclusiv autorizațiile de racordare la rețea și, după caz, evaluările și autorizațiile de mediu. Procedura de autorizare cuprinde toate etapele administrative, de la confirmarea caracterului complet al cererii de acordare a autorizației până la notificarea deciziei finale privind rezultatul procedurii de autorizare de către autoritatea sau autoritățile competente relevante. În termen de [...] **45** de zile de la primirea unei cereri de acordare a unei autorizații, autoritatea competentă confirmă caracterul complet al cererii sau, în cazul în care solicitantul nu a transmis toate informațiile necesare pentru prelucrarea cererii, solicită din partea solicitantului să depună o cerere completă fără întârzieri nejustificate. Data confirmării caracterului complet al cererii de către autoritatea competentă reprezintă începutul procedurii de autorizare.
- (2) Statele membre nu solicită nicio autorizație administrativă, inclusiv de mediu, cu excepția autorizațiilor de racordare la rețea, pentru instalarea de stocare de sine stătătoare, alta decât înmagazinarea hidrogenului, cu o putere instalată totală mai mică sau egală cu 100 kW. Prin derogare de la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE, instalarea acestei stocări este exceptată de la cerința de a fi supusă unei evaluări specifice a impactului asupra mediului, aplicabilă în temeiul articolului 2 alineatul (1) din directiva respectivă. Statele membre restricționează aplicarea prezentului paragraf în [...] **siturile** Natura 2000 și în alte zone care fac obiectul sistemelor naționale de protecție, precum și în zonele cu patrimoniu cultural sau istoric protejat. **Statele membre pot stabili obligația de notificare a instalării de noi proiecte de stocare.**

- (3) Statele membre se asigură că procedurile de autorizare, inclusiv a autorizațiilor de racordare la rețea și, după caz, evaluările de mediu nu depășesc șase luni în cazul stocării de sine stătătoare a energiei, alta decât înmagazinarea hidrogenului, cu o putere instalată totală mai mare de 100 kW.

Statele membre pot prelungi acest termen cu cel mult șase luni, dacă acest lucru este justificat în mod corespunzător din motive legate de circumstanțe excepționale, inclusiv atunci când acestea necesită perioade prelungite în scopul unei evaluări în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii în domeniul mediului. Statele membre informează în mod clar dezvoltatorul proiectului cu privire la circumstanțele extraordinare care justifică o asemenea prelungire.

[...] În cazul stocării energiei hidroelectrice prin pompare, procedura de autorizare nu depășește trei [...] ani. **Statele membre pot prelungi acest termen, dacă acest lucru este justificat în mod corespunzător din motive legate de circumstanțe excepționale, inclusiv atunci când acestea necesită perioade prelungite în scopul unei evaluări în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii în domeniul mediului. Statele membre informează în mod clar dezvoltatorul proiectului cu privire la circumstanțele extraordinare care justifică o asemenea prelungire.**

- (4) **Cu excepția cazului în care coincide cu alte etape administrative ale procedurii de autorizare, durata procedurii de autorizare reglementată la prezentul articol nu include:**
- (a) **perioada în care sunt construite sau retehnologizate proiectele de sine stătătoare de stocare a energiei;**
 - (b) **perioada corespunzătoare etapelor administrative necesare pentru modernizările semnificative ale rețelei de care este nevoie pentru a asigura stabilitatea, fiabilitatea și siguranța rețelei;**
 - (c) **termenele aferente oricăror căi de atac judiciare, măsuri reparatorii și alte proceduri în fața unei instanțe judecătorești și nici mecanismelor alternative de soluționare a litigiilor, inclusiv procedurilor de formulare a plângerilor și căilor de atac și măsurilor reparatorii extrajudiciare.**

Procedura de autorizare pentru stațiile de reîncărcare

- (1) Procedura de autorizare pentru stațiile de reîncărcare acoperă toate autorizațiile administrative relevante pentru construirea, retehnologizarea și exploatarea stațiilor de reîncărcare, inclusiv autorizațiile de racordare la rețea și, după caz, evaluările și autorizațiile de mediu. Procedura de autorizare cuprinde toate etapele administrative, de la confirmarea caracterului complet al cererii de acordare a autorizației până la notificarea deciziei finale privind rezultatul procedurii de autorizare de către autoritatea sau autoritățile competente relevante. În termen de [...] **45** de zile de la primirea unei cereri de acordare a unei autorizații, autoritatea competentă confirmă caracterul complet al cererii sau, în cazul în care solicitantul nu a transmis toate informațiile necesare pentru prelucrarea cererii, solicită din partea solicitantului să depună o cerere completă fără întârzieri nejustificate. Data confirmării caracterului complet al cererii de către autoritatea competentă reprezintă începutul procedurii de autorizare.
- (2) Statele membre nu solicită nicio autorizație administrativă, inclusiv în ceea ce privește aspectele de mediu, cu excepția autorizațiilor de racordare la rețea, pentru instalarea de stații de reîncărcare cu o putere instalată totală mai mică sau egală cu 100 kW. Prin derogare de la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE, instalarea acestor stații este exceptată de la cerința de a fi supusă unei evaluări specifice a impactului asupra mediului, în cazul în care este aplicabilă în temeiul articolului 2 alineatul (1) din directiva respectivă. Statele membre restricționează aplicarea prezentului paragraf în [...] **siturile** Natura 2000 și în alte zone care fac obiectul sistemelor naționale de protecție, precum și în zonele cu patrimoniu cultural sau istoric protejat. **Statele membre pot stabili obligația de notificare a instalării de noi proiecte de stații de reîncărcare.**

- (3) Statele membre se asigură că procedurile de autorizare, inclusiv a autorizațiilor de racordare la rețea și, după caz, evaluările de mediu nu depășesc șase luni în cazul stațiilor de reîncărcare cu o putere instalată totală mai mare de 100 kW. **Statele membre pot prelungi acest termen cu cel mult șase luni, dacă acest lucru este justificat în mod corespunzător din motive legate de circumstanțe excepționale, inclusiv atunci când acestea necesită perioade prelungite în scopul unei evaluări în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii în domeniul mediului. Statele membre informează în mod clar dezvoltatorul proiectului cu privire la circumstanțele extraordinare care justifică o asemenea prelungire.**
- (4) Cu excepția cazului în care coincide cu alte etape administrative ale procedurii de autorizare, durata procedurii de autorizare reglementată la prezentul articol nu include:
- (a) perioada în care sunt construite sau retehnologizate proiectele de sine stătătoare de stații de reîncărcare;
 - (b) perioada corespunzătoare etapelor administrative necesare pentru modernizările semnificative ale rețelei de care este nevoie pentru a asigura stabilitatea, fiabilitatea și siguranța rețelei;
 - (c) termenele aferente oricăror căi de atac judiciare, măsuri reparatorii și alte proceduri în fața unei instanțe judecătorești și nici mecanismelor alternative de soluționare a litigiilor, inclusiv procedurilor de formulare a plângerilor și căilor de atac și măsurilor reparatorii extrajudiciare.

Procedura de autorizare pentru hibridizarea centralelor producătoare de energie din surse regenerabile

- (1) În cazul în care hibridizarea unei centrale producătoare de energie din surse regenerabile face obiectul unei proceduri de examinare în temeiul articolului 16a alineatul (4), al unei analize a necesității de a supune proiectul unei proceduri de evaluare a impactului asupra mediului sau al unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul articolului 4 din Directiva 2011/92/UE, o astfel de procedură de examinare, de analiză sau de evaluare a impactului asupra mediului se limitează la efectele potențiale care rezultă din adăugire în comparație cu proiectul inițial.
- (2) [...]
- (2) **În limitele permise de ordinea constituțională națională și fără a aduce atingere competenței exclusive a autorităților regionale și locale autonome în ceea ce privește utilizarea terenurilor și amenajarea teritoriului, în cazul în care statele membre schimbă statutul unui teren pe care este amplasată o centrală producătoare de energie din surse regenerabile, acestea se asigură că centrala producătoare respectivă poate fi hibridizată.”**
10. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

Procedurile [...] privind racordarea la rețea

- (1) Statele membre se asigură că procedurile [...] pentru racordarea la rețea nu depășesc:
 - (a) [...] **șase luni** pentru instalarea echipamentelor de energie solară și de stocare a energiei în același amplasament menționate la articolul 16d alineatele (1) și (2), pentru stocarea de sine stătătoare a energiei menționată la articolul 16h alineatul (2), pentru [...] stațiile de reîncărcare menționate la articolul 16i alineatul (2) [...] **și pentru retehnologizarea sau hibridizarea centralelor existente producătoare de energie din surse regenerabile menționate la articolele 16c și 16j, cu excepția cazului în care există preocupări justificate în materie de siguranță sau există o incompatibilitate tehnică a componentelor sistemului sau în cazul în care, datorită volumului cu care crește capacitatea, este necesar mai mult timp pentru efectuarea evaluării.**
 - (b) [...]
- (2) În termenele stabilite la articolul 16a alineatul (1), la articolul 16b alineatul (1) și la alineatul (1) de la prezentul articol, operatorul de sistem alege una dintre următoarele acțiuni:
 - (a) în cazul în care există capacitate suficientă, iar racordarea solicitată nu afectează stabilitatea, fiabilitatea și siguranța rețelei, acceptă cererea de racordare la rețea și autorizează racordarea;
 - (b) în cazul în care rețeaua nu are capacitate suficientă, propune un acord flexibil de racordare în conformitate cu articolul 6a din Directiva (UE) 2019/944, dacă este posibil din punct de vedere tehnic.

- (3) **Dacă acest lucru este aplicabil**, [...] în cazul în care o propunere privind un acord menționat la alineatul (2) litera (b) este respinsă de dezvoltatorul proiectului, operatorul de sistem propune, din rațiuni justificate corespunzător privind siguranța sau incompatibilitatea tehnică a componentelor sistemului, un punct alternativ de racordare la rețea sau o dată provizorie alternativă pentru racordarea la rețea sau, dacă nu este posibil, respinge cererea de racordare.
- (4) [...]”

Articolul 2

Modificarea Directivei (UE) 2019/944

Directiva (UE) 2019/944 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

”

Articolul 8

Procedura de autorizare

- (1) În cazurile în care este necesară o autorizație, precum o licență, un permis, o concesiune, un acord sau o aprobare pentru construirea sau exploatarea de infrastructuri ale sistemului de transport sau de distribuție a energiei electrice sau pentru echipamente conexe ori pentru construirea de noi capacități de producție, statul membru sau orice autoritate competentă desemnată de acesta acordă autorizația respectivă în conformitate cu alineatele (2)-(14). De asemenea, statele membre sau orice autoritate competentă desemnată de acestea pot, în temeiul aceluiași dispoziții, să acorde autorizații pentru furnizarea de electricitate și pentru clienții angro.
- (2) Statele membre care pun în aplicare un sistem de autorizare:
 - (a) stabilesc criterii obiective și nediscriminatorii, precum și proceduri transparente, care trebuie îndeplinite de orice întreprindere care solicită o autorizație pentru construirea și/sau exploatarea de noi capacități de producție, precum și de infrastructuri ale sistemelor de transport sau de distribuție;

- (b) fac publice criteriile și procedurile de autorizare;
- (c) se asigură că procedurile de autorizare pentru o astfel de capacitate de producție și pentru o astfel de infrastructură sau pentru echipamentele conexe iau în considerare importanța proiectului pentru piețele interne ale energiei electrice și ale surselor regenerabile de energie, atunci când este cazul;
- (d) se asigură că procedurile de autorizare iau în considerare necesitatea sau lipsa necesității de a efectua evaluări în conformitate cu Directiva 92/43/CEE a Consiliului²⁰ și cu Directivele 2000/60/CE²¹, 2001/42/CE²², 2009/147/CE²³, 2011/92/UE²⁴;
- (e) se asigură că există proceduri de autorizare specifice, simplificate și raționalizate pentru infrastructura sistemelor de producere și distribuție descentralizate și/sau distribuite de mici dimensiuni, ținând seama de dimensiunea lor limitată și de impactul lor potențial limitat;
- (f) se asigură că există orientări pentru aceste proceduri de autorizare specifice, elaborate și revizuite de autoritățile de reglementare sau de alte autorități naționale competente, inclusiv de autoritățile de planificare, care pot recomanda modificări;

-
- ²⁰ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ([JO L 206, 22.7.1992, p. 7](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).
- ²¹ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ([JO L 327, 22.12.2000, p. 1](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).
- ²² Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ([JO L 197, 21.7.2001, p. 30](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj>).
- ²³ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice ([JO L 20, 26.1.2010, p. 7](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).
- ²⁴ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ([JO L 26, 28.1.2012, p. 1](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj>).

- (g) se asigură că toate deciziile sunt puse la dispoziția publicului;
 - (h) se asigură că solicitanții sunt informați cu privire la motivele oricărui refuz de acordare a autorizației. Se asigură că aceste motive sunt obiective, nediscriminatorii, bine întemeiate și justificate corespunzător și că solicitanților le sunt puse la dispoziție căi de atac;
 - (i) se asigură că autoritățile naționale competente dispun de resurse tehnice, financiare și umane adecvate pentru a lua o decizie cu privire la autorizare în termenele aplicabile.
- (3) De asemenea, în cazul în care statele membre pun în aplicare un sistem de autorizare a infrastructurii sistemului de transport sau de distribuție a energiei electrice, statele membre:
- (a) asigură coerența sistemului de autorizare a infrastructurii sistemului de transport și de distribuție cu planul de dezvoltare a rețelei de distribuție și cu planul de dezvoltare a rețelei de transport pe zece ani, adoptate în temeiul articolelor 32 și 51;
 - (b) se asigură că procedurile de autorizare, inclusiv toate procedurile relevante ale autorităților competente, nu depășesc doi ani, cu excepția cazurilor în care acest lucru este justificat în mod corespunzător [...], **caz în care** pot fi prelungite cu până la **30 de luni [...]**;
 - (c) **se asigură că autorizarea infrastructurii sistemului de transport sau de distribuție este considerată esențială pentru integrarea resurselor regenerabile de energie, precum și pentru atingerea obiectivelor în materie de climă și de energie și a obiectivului privind neutralitatea climatică.**

- (c) [...] **Statele membre pot prevedea ca** [...] absența unui răspuns din partea autorităților sau entităților naționale competente în termenul stabilit la litera (b) să implice faptul că etapele **administrative intermediare** specifice sunt considerate aprobate, cu excepția [...] deciziilor de mediu, **în afara cazului în care este prevăzută în sistemul lor juridic o posibilitate în acest sens, care trebuie să fie explicite.** [...]

Toate deciziile se pun la dispoziția publicului în conformitate cu legislația aplicabilă [...].

(d) [...]

(e) [...]

- (4) Statele membre [...] **înființează** sau desemnează unul sau mai multe puncte de contact pentru operatorii de sisteme de transport sau de distribuție. Aceste puncte de contact, la cererea [...] **solicitantului** și în mod gratuit, [...] **ghidează** [...] solicitantul și facilitează întreaga procedură de autorizare pentru activitățile menționate la alineatul (1) până la [...] **emiterea autorizației** de către autoritățile responsabile **la încheierea procedurii.** Solicitantul nu este nevoit să contacteze decât un singur punct de contact pentru întregul proces.

Punctele de contact pot fi aceleași cu autoritățile naționale competente menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2022/869 sau cu punctele de contact menționate la articolul 16 din Directiva (UE) 2018/2001.

- (5) În cazul în care pun în aplicare un sistem de autorizare a infrastructurii sistemului de transport sau de distribuție a energiei electrice, statele membre se asigură că, în cazul în care din cereri lipsesc studii, rapoarte sau documentație necesare pentru procedură, autoritățile naționale competente, în cooperare cu alte autorități relevante, solicită materialele necesare din partea dezvoltatorului, specificând **ulterior** sfera de cuprindere și nivelul de detaliere al acestora, în termen de trei luni de la depunerea cererii. **În cadrul informării dezvoltatorului**, [...] autoritatea națională competentă [...] **confirmă** dacă prezumțiile prevăzute la alineatul (10) **se aplică** [...] proiectului. După [...]solicitarea materialelor necesare, nici autoritatea competentă și nicio altă autoritate relevantă nu solicită informații, studii, rapoarte sau evaluări suplimentare, cu excepția cazurilor în care a avut loc o modificare semnificativă a proiectului sau a mediului înconjurător, în urma căreia criteriile inițiale pe care s-au bazat determinările nu mai sunt adecvate, **sau dacă ar fi altfel imposibil să se emită o decizie pozitivă pe baza informațiilor disponibile**. [...] **În astfel de cazuri**, autoritatea națională competentă prezintă inițiatorului proiectului o justificare bine motivată a cererii de informații suplimentare.

- (6) Termenul stabilit la alineatul (3) de la prezentul articol se aplică fără a aduce atingere obligațiilor în temeiul legislației aplicabile a Uniunii în domeniul mediului și al energiei, inclusiv Directiva (UE) 2018/2001, căilor de atac judiciare, căilor de atac și altor proceduri în fața unei instanțe judecătorești și mecanismelor alternative de soluționare a litigiilor, inclusiv procedurilor de depunere a plângerilor, căilor de atac și măsurilor reparatorii extrajudiciare, și pot fi prelungite pe durata acestor proceduri.
- (7) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere articolelor 7-10 din Regulamentul (UE) 2022/869 și articolului 15 și articolelor 15b-17 din Directiva (UE) 2018/2001.
- (8) Până la obținerea neutralității climatice [...], statele membre se asigură că, în [...] cadrul procedurilor de autorizare [...] **în înțelesul alineatului (1)**, planificarea, construirea și exploatarea infrastructurii sistemului de transport sau de distribuție sunt considerate de interes public superior și în serviciul sănătății și siguranței publice atunci când se pun în balanță interese juridice în cazuri individuale, în sensul articolului 6 alineatul (4) și al articolului 16 alineatul (1) litera (c) din Directiva 92/43/CEE, al articolului 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE și al articolului 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/147/CE. [...]

Până la obținerea neutralității climatice, statele membre se asigură că, [...] **în cadrul procedurilor de autorizare, planificarea, construirea și exploatarea infrastructurii sistemului de transport sau de distribuție sunt considerate a fi de interes public superior și, ca atare**, li se acordă prioritate atunci când se pun în balanță alte interese juridice decât cele menționate la prezentul alineat. **Statele membre pot exclude aplicarea acestei prezumții în scopul protejării** [...] patrimoniului cultural pe baza unor criterii juridice pentru a asigura o punere în aplicare armonizată.

- (9) Până la obținerea neutralității climatice [...], prin derogare de la articolul 2 alineatul (1) și de la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 2011/92/UE, precum și de la punctul 20 din anexa I și punctul 3 litera (b) din anexa II la directiva respectivă și prin derogare de la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE, statele membre se asigură că autoritatea competentă poate, în circumstanțe justificate, printre care se numără necesitatea de a accelera instalarea infrastructurii sistemului de energie electrică în vederea realizării obiectivului privind neutralitatea climatică și a obiectivelor privind energia din surse regenerabile, să excepteze reabilitarea, modernizarea sau retehnologizarea infrastructurii existente a sistemului de transport și distribuție, cu condiția ca aceasta să nu [...] **necesite un volum semnificativ de** spațiu suplimentar și să respecte măsurile aplicabile de atenuare a impactului asupra mediului stabilite pentru instalația inițială, de la:
- (a) evaluarea impactului asupra mediului în temeiul articolului 2 alineatul (1) **și al articolului 4 alineatul (2)** din Directiva 2011/92/UE;
 - (b) o evaluare a implicațiilor acestora pentru siturile Natura 2000 în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE;
 - (c) evaluarea implicațiilor acestora asupra protejării speciilor în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE și al articolului 5 din Directiva 2009/147/CE;
 - (d) examinarea efectuată în temeiul articolului 5 din Regulamentul [xxxxx] al Parlamentului European și al Consiliului.

Aceste exceptări nu se aplică în cazul reabilitării, al modernizării sau al re tehnologizării infrastructurii existente a sistemului de transport și distribuție, al construirii de noi infrastructuri ale sistemului de distribuție sau al echipamentelor conexe care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului într-un alt stat membru, în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2011/92/UE.

Statele membre restricționează aplicarea prezentului paragraf în [...] **siturile** Natura 2000 și în alte zone care fac obiectul sistemelor naționale de protecție, precum și în zonele cu patrimoniu cultural sau istoric protejat.

- (10) În circumstanțe justificate, statele membre pot aplica exceptările menționate la alineatul (9) și pentru construirea de noi infrastructuri de distribuție sau pentru echipamentele conexe, cu condiția ca proiectul relevant să fi fost supus unei examinări în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2011/92/CE, în baza căreia autoritatea națională competentă să fi constatat că proiectul nu este de natură să aibă un impact semnificativ asupra mediului, în special ținând seama de particularitățile zonei în care este implementat proiectul, cum ar fi zonele urbane și zonele dens construite.

Aceste exceptări nu se aplică în cazul construirii de noi infrastructuri de distribuție sau al echipamentelor conexe care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului într-un alt stat membru, în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2011/92/UE.

În cazul în care examinarea menționată la primul paragraf identifică probabilitatea unui impact semnificativ asupra mediului, autoritatea competentă informează dezvoltatorul proiectului, în termen de 45 de zile de la depunerea cererii, că este necesară o evaluare menționată la alineatul (9) literele (a), (b) și (c).

Statele membre restricționează aplicarea prezentului paragraf în [...] **siturile** Natura 2000 și în alte zone care fac obiectul sistemelor naționale de protecție, precum și în zonele cu patrimoniu cultural sau istoric protejat.

- (11) Se presupune că planificarea, construirea și exploatarea infrastructurii sistemului de transport și de distribuție contribuie pe termen lung la reducerea emisiilor de azot și nu necesită o evaluare a emisiilor de azot în cadrul unei eventuale evaluări realizate în vederea respectării articolului 6 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului.
- (12) O evaluare a impactului asupra mediului în conformitate cu Directiva 2011/92/UE și, după caz, o evaluare corespunzătoare în temeiul Directivei 92/43/CEE efectuată pentru un proiect de extindere, reabilitare, modernizare sau re tehnologizare a infrastructurii existente a sistemului de transport sau de distribuție se limitează la evaluarea impactului potențial asociat modificărilor sau extinderilor în raport cu infrastructura inițială a sistemului de transport sau de distribuție.
- (12a) Statele membre pot scuti proiectele privind noi infrastructuri ale sistemului de transport sau de distribuție a energiei electrice de obligațiile care decurg din aplicarea articolului 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2000/60, cu excepția și în măsura în care este necesar pentru protecția apei folosite pentru producția de apă potabilă sau apă minerală, referitoare la:**
- a) corpurile de apă din ariile de protecție specială, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Directiva (UE) 2000/60;**
 - b) corpurile de apă din zonele stabilite pentru ape destinate consumului uman; în conformitate cu articolul 8 din Directiva (UE) 2020/2184;**
 - c) corpurile de apă utilizate pentru extracția de ape minerale naturale în conformitate cu Directiva 2009/54/CE.**

- (12b) Se poate considera că articolul 12 din Directiva (UE) 2025/2360 nu impune nicio obligație pentru infrastructura sistemului de transport sau de distribuție.
- (12c) Se consideră că articolele 1 și 5 din Directiva 2008/56/UE nu impun nicio [...] evaluare specifică a proiectelor în ceea ce privește procedurile de autorizare pentru infrastructura sistemului de transmisie sau de distribuție sau pentru parcurile eoliene offshore; această dispoziție nu aduce atingere dreptului statelor membre de a introduce sau de a menține cerințe mai stricte.
- (13) [...] Statele membre [...] [...] pot institui [...] un portal [...] sau portaluri conectate digitale [...] pentru a gestiona [...] cererile în înțelesul alineatului (1), procesele aferente, [...] deciziile în curs de adoptare, precum și deciziile emise, într-un format ușor accesibil.

Un astfel de portal sau astfel de portaluri [...] pot oferi acces la datele geologice și de mediu și la deciziile relevante disponibile pe portalul [...] unic digital bazat pe sistemul de informații geografice menționat la articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul [xxxxx] al Parlamentului European și al Consiliului.”

2. Se introduce următorul articol 8a:

„Articolul 8a

Absența unor soluții alternative sau satisfăcătoare și aplicarea de măsuri compensatorii [...]

- (1) Atunci când se evaluează dacă există soluții alternative satisfăcătoare la proiectele de infrastructură a sistemului de transport sau de distribuție și la echipamentele conexe în sensul articolului 6 alineatul (4) și al articolului 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE, al articolului 4 alineatul (7) litera (d) din Directiva 2000/60/CE și al articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2009/147/CE, condiția privind absența unor alternative satisfăcătoare este îndeplinită în cazul în care nu există soluții alternative satisfăcătoare care să permită atingerea aceluiași obiectiv al proiectului în cauză, în ceea ce privește dezvoltarea aceleiași capacități prin aceeași tehnologie în același interval de timp sau într-un interval de timp similar și fără a genera costuri semnificativ mai mari.
- (2) Atunci când aplică măsuri compensatorii, **inclusiv compensații financiare atunci când acestea sunt permise în temeiul dreptului intern**, pentru proiectele de infrastructură a sistemului de transport sau de distribuție și pentru echipamentele conexe, în sensul articolului 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE, statele membre pot, [...] dacă se poate demonstra în mod rezonabil că planul sau proiectul nu va afecta în mod ireversibil procesele ecologice esențiale pentru menținerea structurii și a funcțiilor sitului și nu va compromite coerența globală a rețelei Natura 2000 înainte de instituirea măsurilor compensatorii, să permită aplicarea unor astfel de măsuri compensatorii în paralel cu punerea în aplicare a proiectului. Statele membre pot permite ca aceste măsuri compensatorii să fie adaptate în timp în conformitate cu principiul precauției, în funcție de probabilitatea ca efectele negative semnificative să apară pe termen scurt, mediu sau lung.”

3. La articolul 38, se adaugă următorul alineat:

„(5) În pofida alineatului (2), statele membre sau, dacă este prevăzut astfel, autoritatea de reglementare, pot decide că operatorul unui sistem de distribuție închis de mici dimensiuni [...] care distribuie mai mult de 90 % din energia electrică proprietarului sau operatorului sistemului și întreprinderilor conexe și distribuie, în plus energie electrică unui număr de mai puțin de 20 de clienți, sau sistemele rezidențiale care distribuie energie electrică unui număr de mai puțin de 100 de gospodării nu sunt considerate operatori de sistem de distribuție în temeiul prezentei directive. Statele membre se asigură că drepturile clienților în temeiul articolului 4, drepturile conexe în ceea ce privește accesul la infrastructura de rețea în temeiul articolului 6, cum ar fi transparența, proporționalitatea și nediscriminarea, drepturile consumatorilor în temeiul capitolului III, inclusiv articolul 21 în măsura în care se furnizează energie gospodăriilor, precum și obligațiile în temeiul articolului 31 alineatele (1) și (2), articolului 33 alineatul (1), articolului 37 și articolului 5 din Regulamentul (UE) 2019/943 rămân valabile. Exceptările nu trebuie să conducă la un transfer disproporționat al costurilor de rețea către clienții rețelelor care nu fac obiectul exceptărilor, la efecte negative asupra securității rețelei sau asupra dezvoltării de flexibilități. Operațiunile care fac obiectul exceptării în temeiul prezentului alineat sunt notificate autorităților de reglementare, care asigură monitorizarea și respectarea, dacă este necesar, a drepturilor și obligațiilor în temeiul prezentului alineat.”

La articolul 2, se adaugă o definiție:

„29a. «sistem rezidențial» înseamnă un sistem care distribuie energie electrică produsă la nivel local uneia sau mai multor clădiri dintr-o zonă izolată care are în principal destinație rezidențială.”

3. Se introduce următorul articol 40a:

„Articolul 40a

Dezvoltarea rețelei și competențele de decizie asupra investițiilor

- (1) Cel puțin din doi în doi ani, toți operatorii de sisteme de transport prezintă autorității de reglementare **sau unei alte autorități, în cazul în care un stat membru a desemnat o altă autoritate competentă în acest scop**, un plan de dezvoltare a rețelei pe zece ani bazat pe oferta și cererea actuală și pe previziunile de ofertă și de cerere, după consultarea prealabilă cu toți factorii interesați, în conformitate cu alineatul (2) litera (c). Planul respectiv de dezvoltare a rețelei conține măsuri eficiente pentru a garanta caracterul adecvat al sistemului și siguranța alimentării cu energie electrică. Operatorul de transport și de sistem publică pe site-ul său planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani.

Statele membre depun eforturi pentru a asigura coordonarea etapelor de planificare a planurilor de dezvoltare a rețelei pe zece ani pentru gaze naturale, hidrogen și, respectiv, energie electrică.

- (2) În special, planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani:
- (a) indică participanților la piață principalele infrastructuri de transport care trebuie să fie construite sau modernizate în următorii zece ani și în următorii cincisprezece ani, având în vedere potențialul investițiilor anticipative de a răspunde nevoilor viitoare ale sistemului;
 - (b) ia în considerare [...] utilizarea resurselor de flexibilitate din surse nefosile în temeiul Regulamentului (UE) 2019/943, soluțiile fără cabluri în temeiul Regulamentului (UE) [*Regulamentul TEN-E, astfel cum a fost propus prin COM(2025)xxxx*] și alte alternative la extinderea sistemului;
 - (c) se bazează pe un scenariu comun elaborat din doi în doi ani în temeiul articolului 55 din Directiva (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a Consiliului²⁵, care este în concordanță cu scenariul central [...] dezvoltat în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) [*Regulamentul TEN-E, astfel cum a fost propus prin COM(2025)xxxx*]; [...] **Pot fi luate în considerare analize ale sensibilităților elaborate în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) [*Regulamentul TEN-E astfel cum a fost propus prin COM(2025) xxxx*] și scenarii sau sensibilități suplimentare [...] pentru decizii de investiții în mai bună cunoștință de cauză.**
 - (d) este conform cu planul național integrat privind energia și clima și cu actualizările acestuia, ține seama de situația actuală din planurile naționale integrate privind energia și clima prezentate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999, este conform cu obiectivele stabilite în Directiva (UE) 2018/2001, respectă aplicarea principiului „eficiența energetică înainte de toate” în conformitate cu articolul 27 din Directiva (UE) 2023/1791 și sprijină obiectivul privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) și la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului²⁶;

²⁵ Directiva (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, de modificare a Directivei (UE) 2023/1791 și de abrogare a Directivei 2009/73/CE ([JO L, 2024/1788, 15.7.2024](https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

²⁶ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a

- (e) conține toate investițiile deja stabilite și identifică noi investiții care trebuie să fie efectuate în următorii zece ani;
 - (f) prevede un interval de timp pentru toate proiectele de investiții.
- (3) Noile proiecte de infrastructură trebuie să fie însoțite de o explicație a modului în care au fost luate în considerare soluțiile fără cabluri, resursele de flexibilitate din surse nefosile sau alte alternative la extinderea sistemului.
- (4) Atunci când elaborează planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani, operatorul de transport și de sistem ia pe deplin în considerare potențialul utilizării consumului dispecerizabil, a instalațiilor de stocare a energiei sau a altor resurse ca alternativă la extinderea sistemului, precum și consumul preconizat, schimburile comerciale cu alte țări și planurile de investiții privind rețelele la nivelul Uniunii și rețelele regionale.
- (5) Autoritatea de reglementare **sau altă autoritate, în cazul în care un stat membru a desemnat o altă autoritate competentă în acest scop, asigură consultarea deschisă și transparentă a [...]** tuturor utilizatorilor existenți sau potențiali ai sistemului în aplicare a planului de dezvoltare a rețelei prevăzut pentru zece ani [...]. Persoanelor fizice sau întreprinderilor care revendică statutul de utilizatori potențiali de sistem li se poate solicita să dovedească aceste revendicări. Autoritatea de reglementare **sau altă autoritate, în cazul în care un stat membru a desemnat o altă autoritate competentă în acest scop,** publică rezultatul procesului de consultare, în special eventualele nevoi de investiții.

Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”), (JO L 243, 9.7.2021, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

- (6) Autoritatea de reglementare **sau altă autoritate, în cazul în care un stat membru a desemnat o altă autoritate competentă în acest scop**, aprobă sau solicită modificarea planului de dezvoltare a rețelei pe zece ani și evaluează dacă planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani abordează toate necesitățile de investiții identificate pe parcursul procesului de consultare și dacă este conform cu planul neobligatoriu la nivelul Uniunii de dezvoltare a rețelei pe zece ani (denumit în continuare „planul de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii”) menționat la articolul 30 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/943. În cazul în care există îndoieli cu privire la conformitatea cu planul de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii, autoritatea de reglementare consultă ACER. Autoritatea de reglementare **sau altă autoritate, în cazul în care un stat membru a desemnat o altă autoritate competentă în acest scop**, poate solicita operatorului de transport și de sistem să își modifice planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani.

Autoritățile naționale competente examinează coerența planului de dezvoltare a rețelei pe zece ani cu planul național privind energia și clima transmis în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999.

- (7) Autoritatea de reglementare **sau altă autoritate, în cazul în care un stat membru a desemnat o altă autoritate competentă în acest scop**, monitorizează și evaluează punerea în aplicare a planului de dezvoltare a rețelei prevăzut pentru zece ani.

- (8) În situațiile în care operatorul de sistem independent sau operatorul de transport independent, din rațiuni diferite de rațiunile imperioase asupra cărora nu deține niciun control, nu execută o investiție, care, în conformitate cu planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani, trebuia executată în următorii trei ani, statele membre se asigură că autoritatea de reglementare are obligația să adopte cel puțin una dintre următoarele măsuri pentru a garanta executarea investiției în cauză dacă investiția este încă relevantă pe baza celui mai recent plan de dezvoltare a rețelei pe zece ani:
- (a) să solicite operatorului de transport și de sistem să execute investiția în cauză;
 - (b) să organizeze o procedură de ofertare privind investiția în cauză, deschisă tuturor investitorilor sau
 - (c) să oblige operatorul de transport și de sistem să accepte o majorare de capital pentru a finanța investițiile necesare și a permite unor investitori independenți să participe la capital.
- (9) În cazul în care autoritatea de reglementare a recurs la competențele sale prevăzute la alineatul (8) litera (b), aceasta poate obliga operatorul de transport și de sistem să accepte una sau mai multe dintre următoarele măsuri:
- (a) finanțarea de către o parte terță;
 - (b) construirea de către o parte terță;
 - (c) realizarea noilor active de însuși operatorul în cauză;
 - (d) exploatarea noului activ de însuși operatorul în cauză.

Operatorul de transport și de sistem furnizează investitorilor toate informațiile necesare pentru realizarea investiției, conectează noile active la rețeaua de transport și, în general, depune toate eforturile pentru a facilita punerea în aplicare a proiectului de investiții.

Măsurile relevante cu privire la finanțare fac obiectul aprobării de către autoritatea de reglementare.

- (10) În cazul în care autoritatea de reglementare a recurs la competențele sale prevăzute la alineatul (8), costurile respectivelor investiții intră sub incidența reglementărilor relevante privind tarifele.”
4. Articolul 51 se elimină.
5. [...]
- [...]

Articolul 3

Modificarea Directivei (UE) 2024/1788

Directiva (UE) 2024/1788 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 8 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) În cazurile în care este necesară o autorizație, precum o licență, un permis, o concesiune, un acord sau o aprobare, pentru construirea sau exploatarea instalațiilor de gaze naturale, a instalațiilor de producere a hidrogenului și a infrastructurii sistemului de hidrogen, statele membre sau orice autoritate competentă desemnată de acestea acordă autorizații pentru construirea sau exploatarea pe teritoriul lor a unor astfel de instalații, infrastructuri, conducte sau echipamente conexe, în conformitate cu dispozițiile alineatelor (2)-(11) și ale alineatului (16). De asemenea, statele membre sau orice autoritate competentă desemnată de acestea pot, în temeiul aceluiași dispoziții, să acorde autorizații pentru furnizarea de gaze naturale și hidrogen și pentru clienții angro.”;
- (b) se introduc următoarele alineate (5a)-(5d):

„(5a) Statele membre se asigură că, în cazul în care din cereri lipsesc studii, rapoarte sau documentație necesare pentru procedură, autoritățile naționale competente, în cooperare cu alte autorități relevante vizate, solicită materialele necesare din partea dezvoltatorului, specificând sfera de cuprindere și nivelul de detaliere al acestora, în termen de trei luni de la depunerea cererii.

După **solicitarea materialelor necesare** [...], nici autoritatea competentă și nicio altă autoritate relevantă vizată nu solicită informații, studii, rapoarte sau evaluări suplimentare, cu excepția cazurilor în care a avut loc o modificare semnificativă a proiectului sau a mediului înconjurător, în urma căreia criteriile inițiale pe care s-au bazat determinările nu mai sunt adecvate, sau **în cazul în care ar fi altfel imposibil să se emită o decizie pozitivă pe baza informațiilor disponibile ori dacă există preocupări legate de siguranță care necesită informații suplimentare**. În astfel de cazuri, autoritatea națională competentă prezintă inițiatorului proiectului o justificare bine motivată a cererii de informații suplimentare.

(5b) Statele membre se asigură că autoritățile naționale competente dispun de resurse tehnice, financiare și umane adecvate pentru a lua o decizie cu privire la autorizare în termenul specificat la alineatul (5).

(5c) În cadrul procedurii de autorizare menționate la alineatul (1) referitoare la instalațiile de producere a hidrogenului și la infrastructura sistemului de hidrogen, statele membre **pot prevedea ca [...]** absența unui răspuns din partea autorităților naționale competente relevante în termenul menționat la alineatul (5) să implice faptul că etapele **administrative intermediare** specifice sunt considerate a fi aprobate, cu excepția deciziilor de mediu, **în afara cazului în care este prevăzută în sistemele lor juridice o posibilitate în acest sens, care trebuie să fie explicite. [...]**

(5d) Toate deciziile se pun la dispoziția publicului **în conformitate cu legislația aplicabilă.” [...]**

(ba) la alineatul (6), se adaugă următorul paragraf:

„(6a) Se presupune că planificarea, construirea și exploatarea infrastructurii sistemului de transport și de distribuție contribuie pe termen lung la reducerea emisiilor de azot și nu necesită o evaluare a emisiilor de azot în cadrul unei eventuale evaluări realizate în vederea respectării articolului 6 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului.[...]”;

(c) la alineatul (8) se adaugă următorul paragraf:

„Punctele de contact pot fi aceleași cu autoritățile naționale competente menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2022/869 sau cu punctele de contact definite la articolul 16 din Directiva (UE) 2018/2001.”;

(d) se adaugă următorul alineat (16):

„(16) [...] Statele membre [...] [...] **pot institui [...] un portal [...] sau portaluri conectate** digitale [...] pentru a **gestiona** [...] cererile în înțelesul alineatului (1), procesele aferente, [...] deciziile în curs de adoptare, **precum și deciziile emise, într-un format ușor accesibil.** [...] **Un astfel de portal sau astfel de portaluri [...] pot oferi acces la datele geologice și de mediu și la deciziile relevante disponibile pe portalul [...] unic digital bazat pe sistemul de informații geografice** menționat la articolul 10 alineatul (3) din **Regulamentul [xxxxx] al Parlamentului European și al Consiliului.**

Articolul 4

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până cel târziu la doi ani după adoptarea acesteia. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 6

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele